

Finnish
Hebrews Chapter Five And Six
57-0908M

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Hebrealaiskirje 5. ja 6. luku

Jeffersonville, IN, USA

8.9.1957, aamukokous

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

ja ottaa pois sydämeistäni halun tehdä sitä? Salli minun uskon kautta, tänä päivänä, vastaanottaa Sinut henkilökohtaisena Pelastajanani. Ja tästedes, tulen seuraamaan Sinua jokaisen mailin tiestä, matkan loppuun asti. Ja saada välähdyksen siitä, mitä se merkitsee “mennä täydellisyyteen”, ei mennä johonkin kirkkoon ja kuolleiden töiden juuriin, kuten kasteisiin ja niin edelleen. Vaan minä haluan mennä eteenpäin, kunnes minua ei enää ole, ja Kristus voi elää minussa.”

²¹⁵ Oi, Jeesus, suo tämä jokaiselle katuvalle sielulle tänä aamuna. Saakoon jokainen, joka kohotti kätensä, Iankaikkisen Elämän, koska Sinä lupasit sen. He ovat tehneet julkisen tunnustuksen. He kohottivat kätensä, rikkoen kaikki painovoima lait. He saivat tieteen häpeämään itseään, koska tiede sanoo, että teidän käsivarsienne täytyy riippua alhaalla. Kaikki tiede todistaa, että sen täytyy pysyä maahan sidottuna, painovoiman pitäessä sitä alhaalla. Mutta heissä oli henki, joka teki ratkaisun, ja he uhmasivat painovoima lakeja ja kohottivat kätensä. Sinä näit sen, Herra. Sinä kirjoitit Kirjaan, jossa heidän nimensä on: “Armahdettu!” Vanhat kirjat on nyt heitetty selän taakse, Unohduksen Mereen, eikä niitä enää koskaan muisteta. Menkööt he eteenpäin tänään rakastavina, lempeinä kristittyinä, palvelukseen Sinua. Ja ehkä siellä oli monia, jotka eivät kohottaneet käsiään, suo se myös heille.

²¹⁶ Vaeltakoot Pyhät nyt hieman lähempänä, Herra, sillä me olemme päivää lähempänä Kotia kuin mitä me olimme eilen. Ole Sinä kanssamme. Herra, sillä me pyydämme sitä Kristuksen Nimessä, ja Hänen kirkkaudekseen. Aamen.

Hebrealaiskirje 5. ja 6. luku

¹ ...Hebrealaiskirjeestä. Sitten me tulemme 7. lukuun ja Melkisedekin pappeuteen. Ja sitten Melkisedekin pappeudesta, tuohon suureen sovituksen päivään ja erottamiseen, sovituksen jakamiseen. Sitten tuohon suureen uskon lukuun, 11. lukuun. Ja 12. Luku: “Laskien syrjään jokaisen painon.” Ja 13. luku: “Se Iankaikkinen koti, joka ei ole ihmiskäsin rakennettu; vaan Jumala yksin on valmistanut tämän suuren kodin.” Kuinka ihmeellistä.

² Olen iloinen nähdessäni sisaremmme siellä takana, joka juuri tuli sisälle kokoukseen. Näen hänet ja hänen miehensä. Eilen olimme matkalla erään paikan halki... Ajattelin tuntevani jokaisen kolon ja nurkan, oltuani riistanvartijana täällä Indianassa, ja oltuani partioimassa useita vuosia; tunsin joka paikan. Mutta eilen olisin voinut eksyä siellä ylhäällä, noilla kukkuloilla, uudella tiellä.

³ Ja tuolla naisella oli syöpä keuhkoissa, ja Herra paransi tuon naisen. Me otimme... Ja kuinka se kaikki tapahtui, meidän istuessamme siellä. Veli Roberson, hän on luultavasti täällä tänään, näen hänen vaimonsa, ja veli Wood, joka on täällä. Ja me olimme siellä vanhalla kuorma-autolla, veli Roberson, minä ja veli Wood. Ja me nousimme tähän kuorma-autoon ja menimme sinne, mäen harjalle. Ja siellä Herra näytti tuon syövän ehdottomasti. Ja sitten me seisoimme siellä ja katselimme, kun se jätti tuon naisen. Omin silmin me seisoimme katselemassa, kun se jätti tuon naisen. Ja hän soitti veli Woodin vaimolle ja käski kertomaan minulle, että hän oli sylkemässä ulos tuota todella mustaa ainetta. Ja täällä hän on tänä aamuna istuen jälleen seurakunnassa, hän ja hänen rakastettu miehensä, iloiten Herrassa. Eikö Hän olekin ihmeellinen? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”]

⁴ Enkä minä tiennyt, että täällä... Tavallisesti, ympärillä oleville ihmisille, täällä tuskin koskaan tapahtuu näkyjä. Tämä on minun kotini. Ja... Tarkoitan täällä seurakunnassa oleville.

⁵ Sunnuntaina, viikko sitten, me... Kuinka moni oli täällä ja näki tuon miehen pyörätuolissa? Sokea, rampa, tasapainoton, tasapainohermot menneet, ja Mayo -klinikka oli luopunut hänestä. Ja joku katolilainen ystäväni lähetti hänet tänne. Ja ennen kokoukseen tuloa, Herra antoi näyn tuosta miehestä. Te kaikki tiedätte sen. Ja siellä tuo mies parantui

NÄIN SANOO HERRA mukaisesti. Näettekö? Ja hän nousi ylös, käveli ulos ja vei pyörätuolin mukanaan, nähden aivan yhtä hyvin kuin te tai minä voimme nähdä. Ja hän käveli ulos rakennuksesta, työntäen pyörätuoliaan, täysin normaalisti. Ja tasapainohermo... Tiedättehän, te ette voi pitää itseänne pystyssä. Näettekö, te ette yksinkertaisesti voi. Ja se oli ollut niin vuosia.

⁶ Ja eilen, kun tulin sinne, tuolla naisella oli ollut uni, jossa hän oli nähnyt minun tulevan sinne tarkalleen kello kahdelta ja määrittelevän, että “hänellä oli syöpä”, ja sitten: “NÄIN SANOO HERRA, ‘hän oli parantunut’”; ja hän heräsi, ja se oli aivan tarkalleen kello kaksi. Ja Herran Henki tuli alas, ja siellä... Tuo uni, joka hänellä oli... Ja Herra antoi tulkinnan. Ja hän parantui juuri siinä hetkessä, juuri siinä meidän katsellessamme. Kuinka ihmeellistä!

⁷ En voi muistaa hänen nimeään. Mikä se on? Mikä on nimesi, sisar? Walton, sisar Walton, hän istuu siellä takana. Tahtoisitko nousta seisomaan, sisar Walton? Haluan kysyä sinulta kuinka voit. [Sisar Walton sanoo: “Oikein hyvin.”] Aamen, se on hyvä, hienoa. Hän on niin hyvä siunatessaan meitä sillä tavalla. Niinpä me odotamme ylenpalttisesti, Jumalan suuren mitan runsaudella.

⁸ Eräs lääkäri oli salannut sen häneltä, hän kertoi hänelle, että “hän hengitti vain toisella keuhkolla”. Se johtui siitä, että syöpä oli kasvanut ja sulkenut hengityksen toisen puolen keuhkosta, näettehän. Te ette voi nähdä syöpää röntgenkuvassa, koska syöpä itse on solu, ja se on elämä ja te vain... Ja te vain katsotte suoraan tuon syövän lävitse röntgensäteellä. Te ette näe sitä.

⁹ Mutta Herra todella... Me seisoiimme siellä katselemassa sitä itse, omin silmin. Katselimme sen liikkuvan, ja näimme sen lähtevän, omin silmin. Niinpä me olemme niin kiitolliset siitä.

¹⁰ Ja nyt... Rukoilkaa nyt puolestamme tällä viikolla, poissa ollessamme. Ja veli Neville tulee luultavasti jatkamaan keskiviikkoiltana siitä, mihin minä jään. Älkää nyt jääkö pois tästä suuresta Ilmestyskirjan ketjusta.

¹¹ No niin, tiedän, että paljon rukouksia on rukoiltu, ja me tiedämme, että Jumala kuulee rukouksen. Mutta me... Tänä aamuna me haluamme rukoilla pienen rukouksen, ennen kuin luemme Kirjasta. Nyt, kuka tahansa, joka kykenee, voi lukea Kirjaa tällä tavalla, tai voi avata sen

Menkää suoraan Hänen luokseen, uskon kautta. Uskokaa, että Hän on seisomassa siellä sivullanne. Hän on.

Vapauttamaan sieluni... (Oi kuinka paljosta?) ...yhdestä (Kiukusta, ilkeydestä)

*Hänelle, jonka Veri voi puhdistaa jokaisen tahrان,
Oi Karitsa...*

²¹¹ “Uskon kautta kävelen ristin juurelle tänä aamuna ja lasken taakkani alas. Minä tulen.” Jumala siunatkoon sinua siellä takana, minä näen sen. [Veli Branham hyräilee laulua *Juur niin kuin olen.*] Älkää nyt olko välinpitämättömät. Lämpimästi, suloisesti, kävelkää suoraan ristin luo.

²¹² Vanhassa Testamentissa he toivat karitsan. He tiesivät tehneensä syntiä, he tiesivät sen käskyjen mukaan. Te tiedätte sen nyt, koska Jumala puhui sydämellenne. He katsoivat käskyihin: “Sinun ei tule tehdä aviorikosta. Sinun ei tule tehdä niin-ja-niin He ottivat karitsan, laskivat kätensä karitsan päälle, ja pappi katkaisi sen kurkun. Tuo pieni karitsa potki, vuotaen verta ja määkien kuollessaan. Hänen kätensä olivat kokonaan veren peitossa. Tuo karitsa kuoli hänen asemestaan, mutta hän lähti sieltä saman halun kanssa tehdä se uudestaan.

²¹³ Mutta tässä paikassa, me tulemme uskoen armon kautta, Jumala on kutsunut meidät. Me laskemme omat kätemme Jumalan Karitsan päälle. Me kuulemme tuon vasaroinnin. Me kuulemme tuon Äänen: “Minun on jano, antakaa Minulle juoda. Isä, älä lue tätä heille synniksi, he eivät tiedä mitä tekevät.” Näettekö, uskon kautta, me tunnemme kuinka Hän siellä kuolee meidän sijastamme. Syvälle sydämiimme tulee syvä rauha, kun tuo Ääni sanoo: “Sinä olet nyt armahdettu, mene äläkä enää tee syntiä.” Sitten me armon kautta lähdemme pois ilman tuota samaa halua, vaan haluamme, että emme koskaan enää tekisi syntiä, tai tekisi mitään mikä on väärin. Tuo rauha, joka käy yli ymmärryksen, on tullut sydämiimme. Voikoon olla niin, että te vastaanotatte sen nyt, kun rukoilemme kaikki yhdessä;

²¹⁴ Taivaallinen Isä, he tulevat uskolla, armon kautta. Noin tusinan verran käsiä kohosi ylös, sanoman hedelminä. He tulevat Sinun tykösi. He uskovat. Minä myös heidän mukanaan uskon, Herra. Uskon, että totisesti, Pyhä Henki puhui heille. Ja uskolla he nyt tulevat ylös Jaakobin tikkaita, suoraan ylös ristin juurelle, laskien sinne kaikki syntinsä ja sanoen: “Herra, se on liian paljon minulle. Minä en enää jaksa kantaa sitä pidempään. Tahtoisitko Sinä ottaa pois syntikuormani,

²⁰⁵ Te sanotte: “Minä kuulun kirkkoon, veli Branham. Kyllä, olen yrittänyt olla hyvä. Mutta en oikein tiedä... Näyttää kuin en voisi tehdä sitä.” Oi, pyhiinvaeltaja raukka, vanhuudenheikko ystävä raukka, sinä et silloin ole vielä koskaan nähnyt tuota näkyä.

²⁰⁶ Te sanotte: “Veli Branham, minä huusin. Minä olen puhunut kielillä. Minä olen tehnyt kaikkea tätä.” Se voi olla myös totta. Se on hyvä, ei mitään sanottavaa sitä vastaan. Mutta kallis kadotettu ystävä. Mutta puhua kielillä, vapista, puristaa kättä, tai olla kastettu, se on hyvä, mutta tuntee Hänet, on tuntee Persoona. Tuntee Hänet, on Elämä.

²⁰⁷ Te sanotte: “Minä tunne Raamatun, todella hyvin.” Mutta, tuntee Raamattu ei ole Elämä. Mutta tuntee Hänet, persoona pronomini, tuntee Hänet, Kristus! Että te tiedätte Hänen antaneen teille anteeksi. Tahtoisitteko kohottaa kätenne, uudestaan. Joku muu vielä? Jumala siunatkoon sinua, rouva, Jumala siunatkoon sinua, herra. Jumala siunatkoon sinua siellä, veli. Jumala siunatkoon sinua siellä takana, nuori mies. Jumala siunatkoon sinua tässä, sisar. Jumala siunatkoon sinua siellä aivan takana. Se on oikein, tuntee Hänet on Elämä. “Veli Branham, muista minua. Minä juuri nyt, juuri täällä missä istun, tulen vastaanottamaan Kristuksen.”

²⁰⁸ Sanotaan: “Tule minun sydämeeni, Herra Jeesus, ja anna minulle tuo rauha ja tuo hyvänolon tunne.” Menette seurakuntaan, soitatte musiikkia niin lujaa kuin osaatte, tanssitte ylös ja alas, juoksette käytävien läpi, menette kotiin uuvuksissa, ja sitten touhuatte kaikenlaista turhaa, se ei ole Kristus. Te menette kirkkoon, istutte ja kuuntelette jotakin saarnaa jostakin sillasta, joka tullaan maalaamaan, tai jotakin muuta sen kaltaista, ettekä te koskaan kuule Sanaa. Sana tuo Elämän. Se on Siemen. Ettekö te halua rauhaa?

²⁰⁹ Oletteko huolissanne kuolemisen? Jos teillä olisi sydänkohtaus tänään, huolestuttaisiko se teitä? Tai iloitsisitteko te sanoen: “Minä menen ollakseni Herran Jeesuksen kanssa tämän tien päässä.” Tunnetteko te Hänet? Jos ette, kohottakaa kätenne ja me tulemme rukoilemaan puolestanne. Kyllä, veli, sinä myös.

²¹⁰ Hyvä on, nyt sydämissänne:

*Aivan niin kuin olen, ilman yhtäkään puolustusta,
Kuin, että Sinun Veresi vuodatettiin (Kenen puolesta?) ...minun puolestani,
Koska minä lupaan, että tulen uskomaan,
Oi Karitsa, Jumalan Karitsa, minä tulen! minä tulen, hellästi, armollisesti.
Aivan niin kuin...*

tällä tavalla. Mutta tarvitaan Jumala, yksin, avaamaan ymmärryksen, sillä Hän on ainoa, joka voi tehdä sen.

Niinpä kumartakaamme päämme hetkeksi.

¹² Nyt, Isä, Sinun rakkaan Poikasi, Herran Jeesuksen Nimessä, me mitä nöyrimmin tulemme nyt, alistaaksemme itsemme Sinun palvelijoinasi, että Sinä tulisit puhumaan meille. Ympärileikkaa huulet, jotka puhuvat, ja korvat, jotka kuulevat, että Sana voi olla Jumalan puhuma ja Hengessä kuultu, ihmisissä. Suo se, Isä. Ottakoon Hän Jumalan Sanan ja palvelkoon meille, sen mukaan kuin meillä on tarve, sillä me pyydämme sitä Hänen Nimessänsä ja Hänen kirkkautekseen. Aamen.

¹³ Nyt luemme tänä aamuna... Me tutkimme, me emme nyt saarnaa, me vain tutkimme tätä Hebrealaiskirjettä. Kuinka moni nauttii siitä? Oi, meillä on ihmeellistä aikaa. Ja nyt me vain tutkimme tarkoin, Kirjoitus Kirjoituksen päälle, se täytyy... Koko Raamattu kokonaisuudessaan nivoutuu yhteen. Siellä ei ole yhtään Sanaa poissa paikaltaan, jos Pyhä Henki asettaa Sen yhteen.

¹⁴ Nyt ihmiset ovat sanoneet: “Raamattu on ristiriidassa itsensä kanssa.” Sen minä haluaisin nähdä. Olen pyytänyt kaksikymmentäviisi vuotta sitä, mutta kukaan ei ole vielä koskaan kyennyt näyttämään sitä. Raamattu ei ole ristiriidassa. Jos se tekee sen, se ei ole Raamattu. Suuri ääretön Jehova ei voisi olla ristiriidassa itsensä kanssa, joten Raamatussa ei ole minkäänlaista ristiriitaisuutta. On vain ihmisten väärinymmärtämistä.

¹⁵ Nyt pieneksi taustaksi... Hebrealaiskirjeen kirjoitti Pyhä Paavali heprealaisille. Hän kirjoitti efesolaisille, se oli ihmisille Efesossa, tuolle kristilliselle Seurakunnalle; hän kirjoitti roomalaisille Roomassa, ja yhden galatalaisille ja yhden heprealaisille.

¹⁶ No niin, me totesimme Paavalin alusta alkaen olleen Raamatun opettaja. Me opimme sen, että hän oli istunut yhden tuon päivän suurimman opettajan, Gamalielin, alaisuudessa. Ja hän oli hyvin perehtynyt Vanhaan Testamenttiin, hän tunsu sen hyvin. Mutta hänestä tuli sen tien vainooja, joka oli Kristuksen Tie, koska hänet oli harjoitettu Vanhan Testamentin opettajien alaisuudessa. Mutta opettajat ovat tavallisesti lihallisia... Toivon, etten sano mitään väärin.

¹⁷ Mutta tavallisesti, jos mies saa opetuksen vain kouluista, on se tavallisesti ihmistekoista. Näettekö, se ei ole innoitettua, koska se tulee

koulun opiksi. Meillä on se tänään: presbyteereillä, luterilaisilla, helluntailaisilla, kaikilla näillä kouluilla on teoriansa, ja he vain vääntävät Kirjoitukset siihen sopiviksi.

¹⁸ Ja samoin oli Vanhassa Testamentissa. Paavali oli hyvin koulutettu ja tunsikin Kirjoitukset sanan mukaan... Mutta, katsokaahan, Kirjoitukset. Ei väliä sillä, kuinka hyvin te tunnette ne, jos Henki ei tee niitä eläväksi. Silloin kirjain tappaa, Henki antaa elämän. Näettekö, se täytyy olla eläväksi tehty Hengellä. Jos Henki ei tee Sanaa eläväksi ja tee sitä teille todellisuudeksi, silloin kirjain on vain järkipästä. Siksi meillä on niin monia tunnustuksellisia kristittyjä tänään, se on tuo älyllinen käsitys Kristuksesta.

¹⁹ Sitten me menemme pois... Me sanomme: "Hänen täytyy tuntea jotakin, ja hänen täytyy tehdä jotakin, ja..." Oh, me tulemme menemään siihen jonkin ajan kuluttua. Yhden täytyi huutaa, metodistien tavallisesti täytyi huutaa, ennen kuin heillä oli se. Helluntailaisten täytyi puhua kielillä, ennen kuin heillä oli se. Ja joidenkin heistä, noiden Vapisijoiden, heidän täytyi vapista. Sitten Pyhä Henki tuli heidän ylleen ja ravisti heitä, ja heillä oli se. Mutta se oli kaikki vain mielikuvitusta, mikään niistä ei ole totuus.

²⁰ Jumala elää Sanassansa. "Usko tulee kuulemisen kautta, kuulemalla Sanan. Uskosta te olette pelastetut, armon kautta." Ei millään... Josko te vapisette, tai puhutte kielillä, tai mitä tahansa tapahtuukin, sillä ei ole ensinkään mitään tekemistä sen kanssa. Jeesus sanoi: "Joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, hänellä on Iankaikkinen Elämä. Joka kuulee Minun Sanani ja uskoo, se on eläväksi tehty hänelle, hänellä on Iankaikkinen Elämä." Siinä se on. Ei ole väliä sillä, mitä pikku asioita te teette.

²¹ Minä en nyt ole vastaan vapisemista, tai kielilläpuhumista, tai huutamista. Niitä kyllä voi olla. Se on hienoa, mutta ne ovat vain ominaisuuksia. Näettekö? Minä voisin antaa teille omenan puusta, eikä teillä silti olisi tuota puuta. Näettekö, ne ovat sen aiheuttamia.

²² Valehteleminen, varastaminen, tupakoiminen, uhkapeli, aviorikos, se ei ole synty, ne ovat epäuskon aiheuttamia. Näettekö... Te teette sen, koska te olette syntinen. Näettekö? Ensiksi te olette syntinen. Se saa teidät tekemään sen, koska te ette usko. Ja, jos te uskotte, silloin te ette tee sitä. Silloin teillä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, hyvyys, lempeys, nöyryys, usko, kärsivällisyys; ne ovat Hengen hedelmät. Näettekö?

suojelee sinua. Niin kauan kuin sinulla on henkäys ruumiissasi, peittää tuo Veri sinut. Mutta jonakin päivänä, kun hengityksesi lakkaa, sielun mennessä ulos, sinä tulen menemään tuon Veren ohitse, ja siellä ei ole mitään muuta kuin tuomio. Kun sinulla vielä on tilaisuus armahdukseen..."

¹⁹⁷ Ja minä otin häntä kädestä ja hän alkoi itkeä, sanoen: "Herra Branham, minä ryyppään."

¹⁹⁸ Minä sanoin: "Se ei vahingoita. Jokin on varoittanut minua tulemaan ja kertomaan sinulle." Minä sanoin: "Jumala, ennen maailman perustamista, kutsui sinut, sisar. Ja sinä olet tekemässä väärin ja teet asian vain pahemmaksi."

¹⁹⁹ Hän sanoi: "Uskotko, että Hän haluaisi minut?"

²⁰⁰ Minä sanoin: "Ehdottomasti, Hän haluaisi sinut."

²⁰¹ Ja siellä hän polvillaan... Me menimme polvillemme keskellä tuota lattiaa ja meillä oli vanhanaikainen rukouskokous. Ja tuo poliisi otti pois hattunsa ja polvistui yhdelle polvelle. Siellä meillä oli rukouskokous tuossa paikassa. Miksi? Jumala on yksinvalti... "Laskien syrjään nämä kuolleet teot, jatkakaamme täydellisyyteen." Menkäämme tuolle alueelle, jossa on...

²⁰² "Minä kuulun kirkkoon. Ja minä kuulun..." Se on kaikki lopussa. Menkäämme täydellisyyteen.

²⁰³ Syntinen ystäväni, jos sinä olet ilman Verta tänään, ilman pelastusta, ilman armoa, ilman Jeesuksen Kristuksen Verta pitämässä sinua. Te sanotte: "Mutta, minä olen selvinnyt koko tämän ajan." Mutta yhtenä päivänä olette menevä paikkaan, jossa silloin ei ole mitään jäljellä teitä varten.

Rukoilkaamme nyt, kumartaessamme päämme:

²⁰⁴ Olisiko täällä tänään joku, joka haluaisi sanoa: "Jumala ole minulle armollinen, minä käsitän, että olen tehnyt väärin"? Ehkä te liitytte seurakuntaan. Se on hyvä. Mutta, jos ette ole vastaanottaneet Kristuksen armoa, kohottaisitteko kätenne ja sanoisitte: "Rukoile minun puolestani, veli Branham." Jumala siunatkoon sinua, herra. Jumala siunatkoon sinua, rouva. Se on oikein. Jumala siunatkoon sinua, mies siellä takana. Jumala siunatkoon sinua, ja sinua. Kohottakaa kätenne. Se on oikein. Kohottakaa vain kätenne ja sanokaa: "Jumala ole laupias minulle."

¹⁹¹ Minä ajattelin: “Oi, Jumala, anna minulle anteeksi. En tarkoittanut ajatella sitä. En halunnut tehdä sitä. Minä en halunnut tehdä sitä.”

¹⁹² “Sinulle on annettu anteeksi, tunnet olosi mukavaksi. Mutta miten on hänen kanssaan? Hän myös tarvitsee sitä. Tuo nainen tarvitsee sitä.”

¹⁹³ “Oh”, minä ajattelin, “Jumala, kuinka minä tietäisin, kenet Sinä olet kutsunut, ja ketä Sinä et ole kutsunut?” Minun asiani on vain puhua jokaiselle.

¹⁹⁴ Niinpä, kun tuo näky jätti minut, minä kävelin hänen luokseen ja sanoin: “Mitä kuuluu, rouva?” Ja nuo kaksi miestä olivat menneet toille. Ja hän istui siellä nikotellen, tiedättehän, naureskellen. Pullo whiskyä oli pöydällä, tai se oli olutta, alkoholia, jota he olivat juoneet. Kävelin hänen luokseen ja sanoin: “Mitä kuuluu?”

Ja hän sanoi: “Oh, hei.” Ja minä sanoin: “Voisinko minä istuutua?” Hän sanoi: “Oh, minulla on seuraa.”

Minä sanoin: “Minä en tarkoittanut sitä sillä tavalla, sisar.”

Hän katsoi minuun, kun olin kutsunut häntä “sisareksi”. Hän sanoi: “Mitä sinä haluat?”

Ja minä kysyin: “Voisinko istuutua minuutiksi.”

Hän sanoi: “Ota tuoli.” Ja minä istuuduin.

Kun olin kertonut hänelle, mitä oli tapahtunut, hän sanoi: “Mikä sinun nimesi on?”

Ja minä sanoin: “Branham.”

Hän sanoi: “Oletko sinä tuo mies, joka on täällä areenalla?”

Minä sanoin: “Kyllä, rouva.”

¹⁹⁵ Hän sanoi: “Olen halunnut tulla sinne.” Hän sanoi: “Herra Branham, minä kasvoin kristityssä perheessä.” Hän sanoi: “Minulla on kaksi nuorta tyttöä, jotka ovat kristittyjä.” Mutta eräitä tiettyjä asioita tapahtui, ja hän joutui väärälle tielle.

¹⁹⁶ Minä sanoin: “Mutta sisar, minä en välitä, Veri yhä ympäröi sinua. Tämä maailma on peitetty kauttaaltaan Verellä.” Jos se ei olisi, tulisi Jumala tappamaan meistä joka ainoan. Kun tuo Veri otetaan pois, silloin voitte odottaa tuomiota. Mutta nyt, jos te kuolette ilman tuota verta, te menette tuon paikan ohitse, eikä siellä silloin ole mitään, mikä toimisi teidän puolestanne. Minä sanoin: “Rouva, varmasti, tuo Veri yhä

²³ Niin meillä sitten on pieniä asioita, tuollaisia pieniä aistimuksia, ja se johtuu siitä, että ihmiset ovat menneet pois vanhalta, kuljetulta Sanan polulta. Se on Sana! “Usko tulee kuulemisen kautta.”

²⁴ Niinpä, kun Paavali... Jumala valitsi Paavalin. Miehet valitsivat Mattiaan. He heittivät arpaa, ja se lankesi hänelle, mutta hän ei koskaan tehnyt mitään. Se osoittaa sitten, minkälainen valta seurakunnalla on, tehdä joku valinta, valita diakoninsa, ja lähettää saarnaajiaan eri paikkoihin. Monta kertaa se on lihallista.

²⁵ Antakaa miehen mennä, minne Jumala johtaa häntä menemään. Siitä minä pidän. Jos ihmiset jossakin neuvottelussa vain sanovat: “Täällä on mukava kirkko. Tämä veli on rakentanut mukavan kirkon”, ja sitten heillä on joku pikku lemmikki, jonka he tulevat lähettämään tälle seurakunnalle, niin he eivät käsitä, että he tappavat itsensä. Näettekö? Ensinnäkin, jos tuo mies menee sinne, ei hän voi täyttää tuon toisen miehen paikkaa, joka sen rakensi. Ja silloin he vain heikentävät seurakunnan, yrittäessään osoittaa suosiotaan jollekin lemmikilleen. Se on aina ollut sillä tavalla.

²⁶ Mutta, minä uskon, että paikallisella seurakunnaalla on ylin arvovalta. Kyllä, olkoon jokainen seurakunta oma itsensä, ja valitkoon itse omat pastorinsa ja omat diakoninsa, tai mitä se onkin. Ja silloin tuolla miehellä siellä ei ole mitään piispaa yläpuolellansa. Pyhän Hengen halutessa puhua jotakin tuolle seurakunnalle, heidän ei tarvitse kysyä keneltäkään mitä tehdä. Yksilö on kosketuksessa Pyhän Hengen kanssa. Osoittakaa minulle Raamatusta, mikä Raamatussa on paikalliselle seurakunnalle suurempi kuin paikallinen vanhin? Kyllä, paikallisen seurakunnan itsenäisyys, jokainen seurakunta on itsessään seurakunta. Sitten, veljeys, se on hienoa. Kaikkien seurakuntien tulisi olla sen kaltaisessa veljeydessä, yhdessä. Mutta paikallisen seurakunnan suvereenisuus [itsenäisyys]!

²⁷ Huomatkaa nyt, kuinka Paavali, ollen mestariopettaja, hyvin harjoitettu, oli matkallaan Damaskoon yhtenä päivänä, vangitsemaan niitä, jotka olivat tällä uudella Tiellä. No niin, hän oli vilpittön, mutta Jumala ei arvostele teitä vilpittömyytenne mukaan. Minä en ole koskaan nähnyt vilpittömämpiä ihmisiä kuin pakanat. Monet heistä jopa tappavat omia lapsiaan uhriksi epäjumalalle. Kysymys ei ole vilpittömyydestä. Mies voisi juoda hiilihappoa, vilpittömästi, ajatellen juovansa jotakin muuta. Vilpittömyys ei pelasta teitä. “Siellä on tie, joka näyttää oikealta miehestä, mutta sen loppu on kuolema.”

Paavali oli vilpiton, kun hän oli todistamassa Stefanuksen kivittämistä, omalla arvovallallaan. Myöhempinä vuosina, minä pidän tuosta Paavalin anteeksipyyntöä, kun hän sanoi: “Minä en ole arvollinen ollakseni kutsuttu apostoliksi, koska minä vainosin Seurakuntaa jopa kuolemaan asti.” Vilpittömyydessään!

²⁸ Ja ollessaan matkalla hän kohtasi kokemuksen. Pyhä Henki tuli suuressa Tulipatsaassa ja Se sokaisi hänet. Me olemme nyt menneet sen lävitse, että tuo Tulipatsas oli Kristus. Ja Hän on sama Tulipatsas, joka johti Israelin lapsia erämaan halki. Kristus oli Jumala, ja Jumala oli Kristus. Jumala oli tehty lihaksi ja asui Herran Jeesuksen ruumiissa. Jumala oli Kristuksessa sovittaen maailman itsensä kanssa, osoittaen sen, mitä Hän oli.

²⁹ Raamatussa, täällä edellisissä jakeissa, me olemme lukeneet, että “Hän teki itsensä alemmaksi kuin Enkelit. Ottaen ylleen, ei Enkelien muotoa, vaan lihan muodon.” Enkelit eivät olleet langenneet, he eivät tarvitse mitään lunastusta. Niinpä, vanhan lain mukaan, miehen ollakseen lunastaja, täytyi ensimmäiseksi olla sukulainen; tuo suuri Ruutin kirja, me kävimme sen lävitse täällä jokin aika sitten. Ja kuinka Jumala, ollen Henki, oli tehty sukulaiseksemme, tulemalla yhdeksi meistä, voidakseen lunastaa meidät ja antaa meille Iankaikkisen Elämän. Hänen täytyi tulla meidän kaltaiseksemme, että me Hänen armonsa kautta voisimme tulla sellaisiksi kuin Hän.

³⁰ Ja me näemme, että tuo Tulipatsas johti Israelin lapsia. Ja, kun Se oli tehty lihaksi täällä maan päällä, me kuulemme Hänen puhuvan yhtenä päivänä, ja väittävän, että Hän oli tuo Tulipatsas. He sanoivat: “Sanotko Sinä olevasi suurempi kuin meidän isämme Abraham?”

³¹ Hän sanoi: “Ennen kuin Abraham oli, MINÄ OLEN.” Kuka oli tuo MINÄ OLEN? Tuo Tulipatsas palavassa pensaassa, alituinen muistomerkki kautta jokaisen sukupolven; ei vain tuossa sukupolvessa, vaan tässä sukupolvessa, tuo sama tulipatsas. Ja me olemme kiitollisia tänä aamuna, että meillä on jopa valokuva Siitä, että Hän ei ole muuttunut. Hän on Kuolematon, Iankaikkinen, Siunattu! Hän tekee samoja asioita nyt, joita Hän teki silloin, ja kuinka onnelliseksi se saakaan meidät tuntemaan itseemme.

³² Mutta ennen kuin Paavali voi hyväksyä tätä kokemustaan... Tietäen, että Herran Enkeli oli Tulipatsas, joka oli Kristus... No niin, Hän oli tuo Liiton Enkeli, joka oli Kristus. Mooses siellä valitsi kärsiä vaivaa Kristuksen ihmisten kanssa ja olla Kristuksen johtama, kuin että hänellä

maailman pyörivän ympäri ja ympäri. Tarkkasin sitä, kunnes se ruiskutettiin jollakin. Ja katsoin, ja se oli punainen suihku, verenpunainen; joka ympäröi maailman; menen kuin pyörre ympäri, aivan kuin joku komeetta, ja se pyöri ympäri tällä tavalla. Ja minä katsoin tätä pyörrettä, ja aivan sen yläpuolella, minä näin Jeesuksen näyssä. Hän katsoi alas. Ja minä näin itseni seisomassa täällä alhaalla maan päällä tekemässä asioita, joita minun ei pitäisi tehdä. Ja joka kerta, kun tein syntiä, olisi Jumala tappanut minut: “Koska sinä päivänä jona te siitä syötte, sinä päivänä te kuulette.” Ja Jumalan pyhyys ja oikeudenmukaisuus vaativat, että teidän täytyisi kuolla. Ja sitten katsoin sinne, ja hieroin silmiäni, minä sanoin: “Minä en... En ole nukahtanut. Minä olen... Se on näky. Olen varma, että tämä on näky.”

¹⁸⁷ Jatkoin tarkkaamista, seistessäni oven takana. Ja minä näin omien syntieni tulevan ylös. Ja joka kerta, kun ne olivat osumaisillaan Valtaistuimeen, toimi Hänen Verensä kuin puskuri autossa. Se osui Siihen, ja näin sen vavahtavan, ja Veri juoksi alas Hänen kasvojaan. Ja minä näin Hänen kohottavan kätensä ja sanovan: “Isä, anna hänelle anteeksi, hän ei tiedä, mitä hän tekee.”

¹⁸⁸ Näin itseni tekevän jotakin muuta, ja se iski Häneen jälleen jysähtäen. Jumala olisi tappanut minut juuri silloin, mutta Hänen Verensä suojeli minua. Se pidätti minun syntini. Ajattelin: “Oi Jumala, teinkö minä sen? Varmastikaan se en ollut minä.” Mutta se olin minä!

¹⁸⁹ Sitten aloin kävellä tällä tavalla, aivan kuin olisin mennyt tuon huoneen halki, ja minä kävelin lähelle Häntä. Näin siellä kirjan ja minun nimeni oli sen päällä, ja kaiken kaltaisia mustia kirjaimia oli kirjoitettu sen yli. Minä sanoin: “Herra, olen pahoillani, että tein tämän. Saivatko minun syntini Sinun tekemään niin? Minäkö laitoin Sinun Veresi kiertämään maailman ympäri? Teinkö minä tämän Sinulle, Herra? Olen niin pahoillani, että tein sen.” Ja Hän ojensi kätensä. Minä sanoin: “Tahdotko Sinä antaa minulle anteeksi? Minä en tarkoittanut tehdä sitä. Sinun armostasi... Minä tulen yrittämään ollakseni parempi poika, jos Sinä vain tulet auttamaan minua.”

¹⁹⁰ Hän taputti kädellään kylkeään, ojensi sormensa ja kirjoitti “armahdettu” minun kirjani päälle ja heitti sen selkänsä taakse, Unohduksen Mereen. Katselin sitä hetken. Ja Hän sanoi: “Minä annan sinulle nyt anteeksi, mutta sinä haluat tuomita tuon naisen.” Näettekö? Hän sanoi: “Sinulle on annettu anteeksi, mutta miten on hänen kanssaan. Sinä et halunnut hänen elävän.”

ympärillä. Juovuksissa, heitä oli kaksi, ja he olivat siellä tämän vanhan naisraukan kanssa.

¹⁸⁰ Seisoin siellä ja katselin ympärilleni. Minä sanoin: “Jumala, kuinka Sinä voit sietää sitä? Kuinka Sinä voit katsella sen kaltaista? Kun se saa minut, armosta pelastetun syntisen, ajattelemaan niin, niin kuinka Sinä voit katsella sitä? Sehän näyttää kuin Sinä voisit räjäyttää sen. Täytyykö minun pienen Rebekkani ja Saarani kasvaa tuon kaltaisen vaikutuksen alla? Täytyykö minun kahden pienen tyttöni kohdata tämä suosittuna tunnettu maailma sellaisena kuin se on tänään, kun ihmiset toimivat tuolla tavalla?” Tietenkin se on Hänen armonsa. Jos heidät on määrätty Iankaikkiseen Elämään, ovat he tuleva siihen; jos eivät, he eivät tule. Minä en tiedä. Se riippuu Jumalasta. Minä tulen tekemään oman osani.

¹⁸¹ Minä ajattelin: “Kuinka Sinä voit sietää sitä, Jumala? Näyttää, että Sinä olisit niin pyhä, että yksinkertaisesti pyyhkäisisit tuon pois maan päältä.” Minä sanoin: “Katso tuota isoäiti raukkaa istumassa siellä. Katso tuota nuorta tyttöä siellä. Ja tässä seisoo nainen, luultavasti kaksikymmentäviisivuotias, tuon poliisin käsivarsi ympärillään, pelaamassa raha-automaatilla. Ja siinä on laki, kansakunta on mennyttä. Siellä on äitiys mennyttä, tässä vanhempi mennyttä. Ja siellä takana tuo nuori tyttö, hän on mennyttä. Katso noita poikia, vaikka heidän pitäisi olla kirkossa tai jossakin.”

¹⁸² Ja minä ajattelin: “Oi, Jumala, mitä minä voin tehdä? Täällä minä olen tässä kaupungissa, huutaen koko sydämeistäni, ja he jättävät sen huomiotta ja kävelevät kuin, jos he olisivat...” Ja minä ajattelin: “No niin, Jumala...”

¹⁸³ Sitten tuli eräs ajatus: “Jos Minä en ole kutsunut heitä, niin kuinka he voisivat tulla? Kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, ovat tuleva. “Teillä on silmät, mutta ette voi nähdä, ja korvat, ettekä voi kuulla.”

¹⁸⁴ Minä ajattelin: “No niin, jos presidentti tulisi kaupunkiin herätyksen sijasta, olisi jokainen ulkona. Aivan varmasti, se on maailmallista.”

¹⁸⁵ Sitten aloin ajatella: “Hyvä on, Jumala, miksi et Sinä yksinkertaisesti... Tule ja lähetä Jeesus, niin että se on kaikki loppu. Miksi Sinä et yksinkertaisesti mene ja hävitä sitä kaikkea ja anna sen mennä?”

¹⁸⁶ Sitten aloin nähdä jotakin liikkuvan edessäni. Näytti kuin pieni pyörre olisi mennyt ympäri tällä tavalla. Jatkoin sen tarkkaamista ja näin

olisi ollut kaikki Egyptin aarteet. Hän seurasi Kristusta, joka oli Tulipatsaan muodossa.

³³ Sitten Kristus sanoi: “Minä tulin Jumalasta”, kun Hän oli täällä maan päällä, “ja Minä menen takaisin Jumalaan.” Hänen kuolemansa, hautaamisensa ja ylösnousemuksensa jälkeen, tuon kirkastetun ruumiin istuessa siellä Majesteetin oikealla kädellä suorittamassa esirukousta, näki Paavali Hänet jälleen Tulipatsaana. Se oli Valo, joka melkein sokaisi hänen silmänsä, lyöden hänet sokeaksi.

³⁴ Pietari näki Hänen tulevan sisälle vankilaan Valona, ja avaavan ovet hänen edellään, kun hän meni ulos. Me näemme, että Hän oli Alpha ja Omega, ensimmäinen ja viimeinen.

³⁵ Ja täällä Hän on meidän kanssamme tänään, tehden samoja asioita, joita Hän teki silloin, tehden itsensä taas näkyväksi meille, osoittaen sen tieteelliselle maailmalle.

³⁶ Oi, tässä suuressa pimeyden ja sekasorron hetkessä, joka on yli maan, meidän pitäisi olla onnellisimmat ihmiset maan päällä. Meidän tulisi iloita, tietää... Koko ajan, kun ihmisiin on istutettu kaikenlaisia oppeja ja kaiken kaltaisia ismejä ja asioita on maan päällä... Kuitenkin, tänään, todellinen elävä Jumala, Sanansa mukaan, ja näkyvän todisteensa mukaan, osoittaa meille, että Hän on täällä kanssamme. Työskennelle, liikkuen, eläen ja toimien aivan tarkalleen niin kuin Hän on aina tehnyt. Mitä etuoikeutettuja ihmisiä me olemmekaan, kun meillä on tämä. Meidän tulisi... Raamattu sanoi sitten 2:ssa luvussa: “Meidän tulee pitää tiukasti kiinni näistä asioista. Sillä, kuinka me pääsisimme pakoon, jos me laiminlyömme senkaltaisen suuren pelastuksen?”

³⁷ Nyt me eteenpäin mennessämme näemme, että ennen kuin Paavali saattoi hyväksyä tuon kokemuksen... Me olemme nyt painottamassa, että ei ole väliä, minkälainen kokemus teillä seurakunta on ollut, minä haluan kysyä teiltä jotakin. Ei ole väliä, kuinka hyvältä se näyttää, kuinka todelliselta se näyttää, se täytyy ensin olla koeteltu Raamatulla. Aina Sanalla! Älkää koskaan jättäkö sitä minkään kaltaisen kokemuksen tähden.

³⁸ Ja Paavali, ennen kuin hän voi hyväksyä sen, meni Arabiaa, ja siellä hän pysyi kolme vuotta testaten tätä kokemustaan Sanalla. Ja, kun hän tuli takaisin, hän oli varma. Mikään ei voinut järkyttää häntä, sillä hän oli lujasti Sanalla, järkähtämättä. Ja tässä hän nyt näyttää noille

heprealaisille ne suuret asiat, joista oli puhuttu Vanhassa Testamentissa, ja jotka olivat julkituodut Jeesuksessa Kristuksessa. Mikä kirkkaus!

³⁹ Nyt viime sunnuntaina, tai viime keskiviikkona, veli Neville täällä kosketteli 5:n luvun kohokohtia, koska se on hieno luku. Ja viime sunnuntaina käsitelimme 4:tä lukua, koskien Sapattia, Sapatin viettoa. Oletteko varmat tänä aamuna, että te tiedätte, mitä Sapatin vietto on? Jos niin on, sanokaa, "Aamen." [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

⁴⁰ Sapatti on "Lepo", johon me menemme sisälle, ei päivien mukaan, ei lain mukaan, vaan menemällä sisälle Kristukseen, joka on meidän Sapattimme. Hän on meidän Sapattimme. Me seurasimme sitä kautta Vanhan Testamentin ja osoitimme, että tulisi aika, jolloin Sana tulisi olemaan "rivi rivin päälle, ohje ohjeen päälle." Ja Hän todisti, että me menimme sisälle Hänen Lepoonsa Helluntaipäivänä: "Sillä tämä saisi uupuneen lepäämään, lakkaamaan teoistansa."

⁴¹ Ja me totesimme, että Jumala rajoitti erään päivän Daavidissa, koskien seitsemättä päivää." Ja "Jumala lepäsi seitsemännen päivän." Antoi sen Israelin lapsille erämaassa. Ja uudestaan, Hän rajoitti tietyn päivän. Mikä päivä se oli? Joku määrätty viikonpäiväkö? "Sinä päivänä, jona kuulette Hänen Äänensä, alkää paaduttako sydämiänne." Se on tuo päivä, jona hän tulee sisälle, antamaan teille iankaikkisen rauhan, iankaikkisen sapatin.

⁴² Te ette silloin mene kirkkoon sunnuntaina tullaksenne uskonnolliseksi. Kun te olette syntyneet Jumalan Hengestä, te menette sisälle iäiseen Lepoon; ei enää mitään sapatinpäivän viettoa. Te olette sisällä Sapatissa jatkuvasti, aina ja iankaikkisesti. "Teidän maailmalliset tekonne ovat lopussa", sanoo Raamattu, "ja te olette menneet sisälle tähän siunattuun rauhaan."

⁴³ Nämä viisi ensimmäistä lukua asettavat Jeesuksen asemaansa Ylipappina. "Jumala erilaisina aikoina ja eriävillä tavoilla puhui heidän isilleen profeettojen kautta, mutta tässä viimeisessä päivässä Poikansa Jeesuksen kautta." 1. luku, 1. jae.

⁴⁴ Sitten myöhemmin, 5:n luvun lopulla, me näemme Hänet esitettynä Melkisedekissä, jolla ei ollut päivien alkua eikä Elämän loppua, vaan pysyy pappina ikuisesti. Ajatelkaa sitä. Kuka oli tämä suuri Mies? Me tulemme siihen parin luvun päästä. Hänen koko elämänsä me tulemme tutkimaan. Tämä suuri Mies, joka kohtasi Abrahamin, jolla ei koskaan ollut mitään isää eikä äitiä, Hänellä ei ollut

¹⁷⁶ Me olimme syöneet eräässä pienessä Dunkard ravintolassa, se oli mukava paikka. Nuo pienet naiset siellä olivat aivan kuin kristityt, niin pyhältä näyttäviä kuin vain voi olla, se oli puhdas ja todella mukava paikka. Tuli sunnuntai ja minun tuli nälkä. Olin paastonnut vähän, ja halusin mennä sinne tien toisella puolella olevaan paikkaan syömään, se oli aivan tavanomainen amerikkalainen paikka. Se oli eräs tällainen pikku kahvila, joka on avoinna koko yön. Kävelin sinne tuona sunnuntaina noin kello kahdelta iltapäivällä, ennen kuin menin saarnaamaan tuona iltapäivänä.

¹⁷⁷ Olin niin ällistynyt, etten tiennyt mitä tehdä. Kävelin sisään ja ensimmäiseksi huomasin erään nuoren naisen, noin kuusitoista-, kahdeksantoistavuotiaan, jonkun papan ja jonkun mamman kulta, seisomassa siellä takaosassa jonkun pojan kanssa, kädet lanteiden ympärillä. Joukko teini-ikäisiä oli istumassa baaritiskin ääressä.

¹⁷⁸ Kuulin raha-automaatin äänen, katsoin sinnepäin, ja siellä seisoi joku poliisi käsivartensa jonkun naisen ympärillä, suunnilleen tässä vyötärön kohdalla ja pelaten tuolla automaatilla. No niin, tähän tiedätte, että uhkapeli raha-automaateilla on laitonta Ohiossa, te Buceyesta olevat ihmiset täällä. Ja te tiedätte, että se on laitonta. Ja tässä itse laki oli pelaamassa automaatilla; minun ikäiseni mies, luultavasti naimisissa ja joukko lapsia ja ehkä isoisa. Poliisi, ollen partiossa, pelaamassa raha-automaatilla. Siellä oli tuo nuori... Mitä teini-ikäiset ovat tehneet? Mitä tämä on tehnyt?

¹⁷⁹ Seisoin siellä. Eikä kukaan huomannut minun sisälle tuloani, heillä oli liiaksi kiire, puolet heistä humalassa. Niinpä seisoin katselemassa heitä. Kuulin jonkun sanovan: "Luuletko, että sade tulee vahingoittamaan raparpereja?" Käännyin katsomaan ja siellä istui eräs nainen, vanha nainen. Hän oli kuudenkymmenenviiden, seitsemänkymmenen, ainakin lähellä sitä. Ja tuo naisparka... Minä en syytä ketään siitä, että yrittävät näyttää parastaan, mutta kun hän... Hän oli niin laittanut itsensä... Hän oli tehnyt hiuksensa siniseksi, todella siniseksi, ja leikannut sen kaikki pois päältä ja tehnyt sen tosi siniseksi. Ja hänellä oli päällään paksu kerros ehostusainetta, tai miksi te tuota ainetta kutsutte, jota hänellä oli kasvoillaan, ja suuret läikät. Ja hänellä oli yllään pienen pienet shortsit, ja tuo naisparka oli niin ryppyinen ja lihat roikkuivat sillä tavalla jaloissa. Ja hän oli humalassa. Hän oli istumassa siellä erään vanhan miehen kanssa, oli kesäaika ja tuolla miehellä oli yllään yksi tällainen vanha oliivinvärinen armeijan päällystakki. Se riippui hänen yllään sillä tavalla, ja huivi kaulansa

oikeaksi. Täällä on Jumalan Henki tehden, tuon saman asian, niinpä me olemme ilman puolustusta.

Rukoilkaamme:

¹⁷¹ Taivaallinen Isä, nähdessämme, että olemme sellaisen todistaja pilven ympäröimät, pankaa me syrjään jokainen sana, jokainen asia, jokainen väärä asia, jokainen paha sana, jokainen pahoin puhuttu sana, jokainen ajatus, ja juoskaamme kärsivällisyydellä se kilpajuoksu, joka on asetettu eteemme, katsoen uskomme alkajaan ja päättäjään, Herraan Jeesukseen Kristukseen. Oi, siunattu olkoon Hänen kaikkein vertaansa vailla oleva ja pyhä Nimensä. Kuinka Hän tuli maan päälle lunastamaan langenneen ihmisen, ja tuomaan heidät takaisin Herran Jumalan yhteyteen. Ja me kiitämme Sinua tästä. Ja nyt Hänen armostansa... Me emme valinneet Häntä, vaan Hän valitsi meidät. Hän sanoi: "Te ette valinneet Minua, vaan Minä valitsin teidät." Milloin? "Ennen maailman perustamista."

¹⁷² Ja rakas Jumala, jos täällä istuu tänä aamuna joku, joka on ehkä siirtänyt tätä vuosia ja vuosia, mutta jatkuvasti siellä on ollut pieni kolkutus sydämellä. Ehkä he liittyivät johonkin kirkkoon ajatellen: "Nyt on kaikki hyvin." Isä, varmasti Kirjoitukset ovat selittäneet sen tänä aamuna: että te ette voi kätkeytyä jonkun seurakunnan taakse ja olla vanhurskas; ettekä te voi olla vanhurskas olemalla hyvä ja olemalla varastamatta ja valehtelematta ja tekemättä mitään pahaa.

¹⁷³ On vain yksi vanhurskaus, joka meillä on, eikä se ole meidän omamme, vaan Hänen vanhurskautensa. Hän on täydellistyttänyt meidän pelastuksemme. Sen vuoksi, ollen Hänessä, ei Jumala näe meidän virheitämme. Kun me teemme jotakin väärin, on meissä Henki, joka huutaa: "Oi, Isä, anna minulle anteeksi!" Silloin Jumala ei näe sitä. Ja se on... Meidät on tuotu yhteyteen ja armoon Hänen kanssaan. Suo se, Herra, lopettaessamme tämän kokouksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

¹⁷⁴ Vain hetkinen nyt, haluaisin kysyä teiltä... Ei ole väliä sillä, mitä te teette, te olette kadotettu. Kuunnelkaa tätä. Jokin aika sitten... Olen voinut kertoa sen aikaisemmin.

Tässä on pieni esimerkki siitä, mitä tapahtui minulle:

¹⁷⁵ Olin ylhäällä Toledossa, Ohiossa. Olin pitämässä herätystä ja minulla oli siellä kokous ja niin paljon ihmisiä. He tiesivät hotellien olevan täynnä; niinpä he olivat vieneet minut maaseudulle. Ja olin majoitettuna siellä pienessä motellissa.

mitään aikaa, jolloin Hänen elämänsä olisi alkanut, eikä Hänellä koskaan tule olemaan aikaa, jolloin Hänen elämänsä tulisi päättymään. Ja Hän kohtasi Abrahamin, joka oli tulossa kuninkaiden teurastuksesta.

⁴⁵ Pankaa merkille, että tämä suuri Persoona, kuka Hän sitten olikin, on yhä elossa. Hänellä ei ollut Elämän loppua. Se oli Kristus, jonka hän kohtasi. Me tulemme tutkimaan sitä syvällisesti, muutamassa päivässä.

⁴⁶ Nyt me haluamme aloittaa täältä 5:nestä luvusta pieneksi taustaksi, ennen kuin tulemme 6:teen, sillä siinä on todella jotakin huomattavaa. Tarkatkaa nyt, kun aloitamme tämän luvun 6:sta jakeesta:

Niin kuin hän sanoi myös toisessa paikassa: Sinä olet pappi ikuisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan.

Joka lihansa päivissä, kun hän oli uhrannut rukouksia ja anomuksia voimakkaan huudon ja kyynelten kanssa hänelle, joka oli kykenevä pelastamaan hänet kuolemasta, ja tullut kuulluksi siinä, että hän pelkäsi;

Vaikka hän oli Poika, kuitenkin oppi hän kuuliaisuuden niistä asioista joita hän kärsi;

⁴⁷ Nyt tässä on se, mihin haluan tulla, tämä 9. jae. Kuunnelkaa! Arvaan veli Nevillen kosketelleenkin sitä keskiviikkona, kun en ollut täällä. No niin, kuunnelkaa:

Ja ollen tehty täydelliseksi, hän tuli iankaikkisen pelastuksen alkuunpanijaksi kaikille niille, jotka tottelevat häntä;

Jonka Jumala nimitti ylipapiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan.

Josta meillä on paljon asioita sanottavana...

⁴⁸ Me jätämme sen siihen, koska tulemme ottamaan Melkisedekin muutaman illan jälkeen.

⁴⁹ Nyt, kun aloitamme tästä, säännöllisen tutkimisemme. Toivoisin voivani lukea tästä lopun, 11:sta jakeesta alkaen:

Josta meillä on monia asioita sanottavana, ja joita on vaikea ilmaista, koska te olette hitaat kuulemaan.

Sillä, kun on aika, että teidän tulisi olla opettajia, teillä on tarve, että joku opettaa teille uudestaan, mitkä ovat Jumalan sanojen ensimmäiset alkeet; ja olette tulleet sellaisiksi, joilla on tarve maidosta, eikä vahvasta ruuasta.

Sillä jokainen, joka käyttää maitoa, on taitamaton vanhurskauden sanassa: sillä hän on pieni lapsi.

Oh, toivon Pyhän Hengen panevan sen nyt syvälle sisimpäännne.

Sillä jokainen, joka käyttää maitoa, on taitamaton vanhurskauden sanassa: sillä hän on pieni lapsi.

⁵⁰ Antakaa pienelle lapselle vahvaa ruokaa, niin te tapatte sen. Siitä syystä niin monet ihmiset sanovat: "Ah, minä en usko sitä", ja kävelevät pois. He ovat yhä pieniä lapsia! He yksinkertaisesti eivät voi ymmärtää. He eivät voi tajuta, että se on Totuus. Se tappaa heidät. Seurakunnan tulisi olla tietoinen tänä päivänä suurista ja mahtavista asioista, mutta te ette voisi opettaa Sitä. He kompastuvat Siihen. He eivät tiedä, mitä tehdä Sen kanssa.

⁵¹ Paavali, puhuen tälle heprealaisryhmälle... Kuitenkin hän on nyt puhumassa oppineille, hyvin oppineille. Me näemme muutaman hetken kuluttua, että he ovat hyvin oppineita, mutta syvälliselle hengelliselle Salaisuudelle, sille seurakunta on yhä sokaistu. Hän sanoi: "Kun teidän tulisi olla toisten opettajia, te yhä olette pieniä lapsia."

⁵² Minä tiedän, että on monia, jotka nousevat ylös ja lähtevät ulos, sanoen: "Oi, minun ei enää tarvitse käydä seurakunnassa. Ylistys Jumalalle, Pyhä Henki on tullut, hän on opettaja." Kun te saatte sen ajatuksen, te olette väärässä. Sillä, miksi sitten Pyhä Henki asetti opettajat seurakuntaan, jos Hän itse tulisi olemaan opettaja? Näettekö? Siellä olivat ensin apostolit, profeetat, opettajat, evankelistat ja pastorit. Pyhä henki asetti opettajat seurakuntaan, niin että Hän voisi opettaa tuon opettajan kautta. Ja, jos se ei ole Jumalan Sanan mukaisesti, eikä Jumala vahvista sitä, silloin, se ei ole oikean kaltaista opetusta. Sen täytyy olla sopusoinnussa koko Raamatun kanssa ja aivan yhtä elävä tänään kuin Se oli silloin, kun vertaamme sitä Raamattuun, silloin on todellinen asia julkituotu.

⁵³ Huomatkaa nyt:

Mutta vahva ruoka kuuluu niille, jotka ovat täysi-ikäisiä, niille, joiden aistit kokemuksesta ovat harjoitetut erottamaan sekä hyvän että pahan.

Tietää, mikä on oikein ja mikä on väärin, erottamisella.

⁵⁴ Pankaa se merkille, kun aloitamme opetuksenne. Tämän suuren taustan jälkeen nyt, menkäämme 1. jakeeseen:

paljastanut sen. Ja tälle kalliolle Minä tulen rakentamaan Seurakuntani, eivätkä helvetin portit voi sitä voittaa."

¹⁶⁷ Jos olet kristitty tänä aamuna, koska kuulut kirkkoon, olet kadotettu. Jos olette kristitty, koska olette siirtyneet kuolemasta Elämään, te olette vapaat tuomiosta; tullessanne Kristukseen, te tulette täydellisyyteen koko ajan. Jumala ei voi nähdä yhtään asiaa... Te sanotte: "Tulenko koskaan tekemään virhettä?" Varmasti, mutta te ette tee sitä tahallanne.

¹⁶⁸ Nyt me olemme tulossa siihen muutaman minuutin kuluttua, että "Häntä varten, joka tekee syntiä tahallaan, sen jälkeen, kun on saanut tiedon Totuudesta, ei enää ole uhria synnin puolesta." Me menemme siihen tänä iltana, koska nyt on tulossa vähän myöhä.

¹⁶⁹ Lukekaamme tästä pari jaetta lisää, niin että meistä tuntuisi paremmalta, päästessämme tässä hieman pidemmälle. Hyvä on, miksi emme aloittaisi juuri siitä tänä iltana? 4. jae, kuunnelkaa tätä:

Sillä on mahdotonta niille, jotka kerran olivat valistetut, ja ovat maistaneet taivaallisesta lahjasta, ja olivat tehdyt osallisiksi Pyhästä Hengestä,

Ja ovat maistaneet hyvää Jumalan sanaa, ja tulevan maailman voimia,

Jos he lankeavat pois, uudistaa heitä jälleen katumukseen [parannukseen]...

Näettekö, me viemme sen Hebrealaiskirjeen 10. lukuun, edes takaisin, ja näytämme, mitä tämä on.

¹⁷⁰ Ystävät, jatkakaamme täydellisyyteen. Me olemme ilman minkäänlaista puolustusta tänään. Meillä ei ole minkäänlaista puolustusta. Taivaan Jumala on ilmestynyt näissä viimeisissä päivissä, ja on tekemässä aivan! Samoja asioita, joita Hän teki silloin, kun Hän oli täällä aikaisemmin, kun Hän oli maan päällä. Hän on todistanut sen. Käydessämme tätä Raamattua lävitse, te olette... Te luokka, te tiedätte tämän; että me olemme ottaneet ihme ihmeeltä ja merkki merkiltä ja ihmeteko ihmeteolta, jotka Hän teki Israelin lasten kanssa erämaassa, nuo asiat ja merkit, joita Hän teki. Ne asiat, joita Hän teki, kun Hän oli täällä maan päällä, julkituotuna lihassa, ja aivan samoja asioita tapahtuu tänä päivänä, aivan täällä keskuudessamme. Tässä on Sana vahvistamaan sen. Tässä on asia, joka sanoo, että se on oikein, tekee sen

vaimo. Te yksinkertaisesti olette syntyneet siitä ulos. Ja te olette toisessa ulottuvaisuudessa, Se kaikki näyttää roskalta teistä. Ja tämä suuri, tarunomainen Amerikka, jossa me elämme, on tullut yhdeksi suureksi sekasoroksi siitä. Kaikki on himoa ja naisia. Ja millä tavalla naiset pukeutuvat, ja tapa, miten miehet toimivat, ja ne asiat, joita he tekevät, ja sitten he kutsuvat itseään “kristityiksi”.

¹⁶⁰ Esimerkiksi, tämä Elvis Presley, menee ja liittyy nyt helluntiseurakuntaan, tietenkin siitä... Juudas sai kolmekymmentä hopearahaa, Elvis sai laivueen Cadillacia ja muutaman miljoonan dollareita esikoisoikeutensa myymisestä. Arthur Godfrey! Katsokaa sitä!

¹⁶¹ Katsokaa Jimmy Osbornia täällä Louisvillessä, siellä ulkona kaiken tuon vanhan buogie-woogien, rock’n’rollin ja muun vanhan saastaisen roskan kanssa. Ja sunnuntaiaamuna hän ottaa Raamatun, seisoo puhujanlavalla ja saarnaa. Mikä häpeä! Ei ihme, että Raamattu sanoo: “Kaikki pöydät ovat täynnä oksennusta.”

¹⁶² Me elämme kauhistuttavassa ajassa. Ja sitten ihmiset sanovat: “Oh, he ovat hyvin uskonnollisia.” Oh! Ettekö te tiedä, että Perkele on uskonnollinen? Ettekö te tiedä, että Kain oli aivan yhtä uskonnollinen kuin Aabelkin? Mutta hänellä ei ollut ilmestystä. Siinä se on, hänellä ei ollut ilmestystä. Kyllä, me kaikki käymme kirkossa. Mutta siellä on joitakin joilla on elämä. Niitä ovat ne, joilla on Jeesuksen Kristuksen ilmestys sydämessänsä. Ei vapisemalla, hyppimällä tai liittymällä kirkkoon, vaan ilmestyksen kautta. Jumala on paljastanut Hänet.

¹⁶³ Katsokaa mitä sanottiin: “Kenen ihmiset sanovat Minun, Ihmisen Pojan olevan?”

¹⁶⁴ “Jotkut sanovat: ‘Sinä olet profeetta.’ Ja jotkut sanovat: ‘Sinä olet Elia.’ Ja jotkut...”

Hän sanoi: “Mutta kenen te sanotte Minun olevan?”

¹⁶⁵ Pietari sanoi: “Sinä olet Kristus, Elävän Jumalan Poika.” Se ei ollut hänen huuliltaan.

¹⁶⁶ Hän sanoi: “Siunattu olet sinä, Simon, Joonan poika, sillä liha ja veri ei ole paljastanut tätä. Sinä et oppinut tätä jostakin Raamatun etiikasta, tai teologisesta seminaarista. Siunattuja olette te, sillä liha ja veri ei ole paljastanut tätä teille, vaan Minun Isäni, joka on Taivaassa on

Sen vuoksi jättäen Kristuksen opin alkeet...

Mitä hän on sanomassa? Että kaikki nämä viisi ensimmäistä lukua puhuivat Kristuksesta, osoittamaan kuka hän on. Nyt me jätämme nuo Kristuksen opin alkeet.

⁵⁵ Minkä me totesimme Hänen olevan? Me totesimme Hänen olevan suuren Jehova Jumalan julkituotuna lihassa. Me totesimme, että Hän ei ollut vain profeetta, vaan Jumaluuden täyteys ruumiillisesti. Hän oli Jehova lihaksi tehtynä. Ja tuo ruumis, Jeesus, se vain majoitti Hänet. Jumala asuen mieheessä! Jumala ollen sovitettu miehen kanssa, miehen kautta, Hänen oman Poikansa neitseellisen syntymän kautta. Ja Jehova, tuo Henki, asui Hänessä.

⁵⁶ Kuinka moni muistaa tuon opetuksen koskien Jumaluutta? Kuinka me menimme takaisinpäin, ja näimme Jumalan kuin suurena sateenkaarena, kaikkien eri henkien kanssa, kuinka se oli. Ja sitten Jumalasta lähti Logos, joka tuli theophanyksi, ja se oli miehen muodossa. Ja Mooses näki Sen kulkevan kallionhalkeaman ohitse. Ja sitten tuo theophany oli tehty inhimilliseksi lihaksi, Kristukseksi! Ja kuinka me näimme, että meillä Hänen armonsa kautta on Iankaikkinen Elämä. Nyt tuo sana ikuinen merkitsee “jonkun ajan pituutta”. Raamatussa sanotaan: “Ikuisesti ja ikuisesti”, sidesanan kanssa. Mutta ikuinen merkitsee ainoastaan “jotakin aikaa”. Mutta Iankaikkinen merkitsee iankaikkisesti. Ja kaikella, millä oli alku, on loppu. Mutta niillä asioilla, joilla ei ole mitään alkua, ei ole loppua. Niinpä Jumalalla ei ollut mitään alkua, eikä Hänellä ole mitään loppua.

⁵⁷ Ja sen vuoksi, Melkisedekillä, tuolla suurella Papilla, joka oli kuin mies, Hänellä ei ollut mitään alkua, eikä Hänellä ole mitään loppua. Ja, kun me, tuon theopanyn kautta, joka... Meidät oli tehty Jumalan kuvaksi, ennen kuin maailmaa oli edes tehty. Kun tuo theophany oli tehty lihaksi ja asui keskuudessamme, silloin Hänen kuolemansa kautta me itse saamme Hänen Henkensä, eikä meillä silloin ole loppua, vaan Iankaikkinen Elämä; emmekä me ole Enkeleitä, vaan miehiä ja naisia. Oi, voisimpa vain jotenkin saada sen sanotuksi sillä tavalla, että kuulijakuntani käsittäisi sen. Me emme koskaan tule olemaan Enkeleitä. Jumala teki Enkelit, mutta Jumala teki myös ihmisen. Ja se, mitä Jumala tekee, on Jumalasta, ja on yhtä Iankaikkinen kuin Jumala on. Ja ihminen on aivan yhtä Iankaikkinen kuin Luojansa, koska hänet oli tehty Iankaikkisuudesta.

⁵⁸ Mutta synnillä on loppu, kärsimyksellä on loppu. Sen vuoksi ei voi olla Iankaikkista helvettiä. On helvetti, joka on tulta ja tulikiveä, me tiedämme sen, mutta ei ole mitään Iankaikkista helvettiä. On vain yhden tyyppinen Iankaikkinen Elämä, ja se kuuluu Jumalalle. Jos teidän täytyy kärsiä iankaikkisesti, silloin teillä on Iankaikkinen Elämä. Helvetillä on loppu, se voi olla miljardeja vuosia, mutta lopulta se tulee loppuun.

⁵⁹ Raamattu ei sano missään, että he tulisivat kärsimään Iankaikkisesti, vaan "Ikuisesti ja ikuisesti". Joonas myös ajatteli olleensa valaan vatsassa "ikuisesti". Ikuinen on rajoitettu aika, mutta Iankaikkinen pysyy alati. Sillä ei ole alkua tai loppua. Se on kuin ympyrä, jota me kierämme ympäri Jumalan suurten vaikuttimien mukaan.

⁶⁰ Jumalan vaikuttimena tehdessään miehen kuvaksensa, oli, että me seurustelisimme Hänen kanssaan. Ja Hän teki hänet kouriintuntuvaksi olennoksi. Nyt synty on tuonut meidät turmeluksen tilaan, mutta se ei koskaan pysäyttänyt Jumalan ohjelmaa. Ja syntinen ystävä, tänään, jos et ole syntynyt uudestaan Jumalan Hengestä, sinulla on loppu jossakin. Ja sinun loppusi on kaaos, sekasorto, perikato, kärsimys ja kurjuus. Mutta te, jotka olette uskoneet Herraan Jeesukseen, ja vastaanottaneet Hänet henkilökohtaisena Pelastajanne, te olette aivan yhtä Iankaikkinen kuin Jumala on Iankaikkinen. Teillä ei ole mitään loppua, "Minä annan heille iankaikkisen Zoe:n, Jumalan oman Elämän, eivätkä he koskaan tule tuhoutumaan, tai tulemaan edes tuomiolle, vaan he ovat siirtyneet kuolemasta Elämään." Sitä Hän oli. Sitä varten Hän tuli.

⁶¹ Nyt Jeesus Tulemuksessansa, Pappeteensa, ei tullut vain jonkinlaisen myötätunnon tähden. Monet ihmiset opettavat sitä sillä tavalla, että Hän tuli sanoen: "Hyvä on, ehkäpä, jos Minä kärsin, niin tulen olemaan niin sääliävä näky, että ihmiset ovat varmasti tuleva Minun tyköni." Se on erehdys, sen puolesta ei ole olemassa mitään Kirjoitusta. sillä jokaisen henkilön, joka koskaan tulee olemaan pelastunut, Jumala tunsivat heidät ennen kuin maailmaa oli edes tehty. Raamattu sanoo niin. Jumala ei nyt kuitenkaan halua, että kukaan kuolisi, Hän haluaa heidän kaikkien tulevan parannukseen. Mutta ollen Jumala, Hän ennalta tietämisen kautta tiesi sen.

⁶² Katsokaa Roomalaiskirjeen 8:tta lukua. Paavali siellä sanoo koskien Jumalan valintaa, että Eesau ja Jaakob, ennen kuin he olivat edes syntyneet tai tehneet mitään, Jumala sanoi tunteneensa heidät, ja Hän vihasi Eesaut ja rakasti Jaakobia; ennen kuin kummallakaan pojalla oli tilaisuutta ilmaista kiitollisuuttaan, sillä Hän oli Jumala. Hän on ääretön.

¹⁴⁹ Se oli Isä, joka sanoi: "Oi, Adam, Adam, missä sinä olet?" Se on ihmisen luonne. Se on inhimillinen piirre. Siten hänet on tehty.

¹⁵⁰ "Ja kukaan ei voi tulla Minun luo, ellei Isä häntä vedä. Ja kaikki, jotka Isä on antanut Minulle..." Halleluja! "Kaikille, jotka tulevat, Minä annan Iankaikkisen Elämän, ja Minä tulen nostamaan hänet ylös viimeisenä päivänä." Mikä siunattu lupaus Taivaan Jumalalta. Tänä iltana me tulemme siihen, missä Hän vannoi itsensä kautta, kun ei ole ketään suurempaa. Te vannotte jonkun suuremman kautta kuin mitä te olette. Ja koska ei ole mitään suurempaa, vannoi Jumala itsensä kautta. Me tulemme siihen: kuinka Hän teki sen ja milloin Hän teki sen, vannoi itsensä kautta, että Hän tulisi nostamaan meidät ylös ja tekisi meidät omaksi perintöosakseen.

¹⁵¹ Oi, kuinka täydellisesti ja lujasti me voimmekaan seistä tänä aamuna. Kuinka te voitte, kuolema kasvojenne edessä, sanoa niin kuin Paavali: "Kuolema, missä on sinun pistimesi? Hauta, missä on sinun voittosi? Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta." Siinä se on teille.

¹⁵² Miksi? "Oh, sinä teit niin-ja-niin."

¹⁵³ "Minä tiedän sen, mutta minä olen peitetty Hänen Verellänsä!" Halleluja!

¹⁵⁴ "Yhden Hengen kautta me olemme kaikki kastetut yhteen Ruumiiseen." Te metodistit, baptistit, presbyteerit, mitä olettekin, me olemme kastetut yhteen Ruumiiseen. Ja meillä on yhteys keskenämme ja me olemme Jumalan Valtakunnan kansalaisia, tunnustaen, että "me emme ole tästä maailmasta".

¹⁵⁵ Pieni tyttöni tuli yhtenä päivänä ja sanoi: "Isä, tämä pieni tyttö teki niin-ja-niin, ja he tekivät niin-ja-niin, ja me menimme hänen kotiinsa ja he tekivät niin-ja-niin." Hän sanoi: "Miksi me emme tee niin?"

¹⁵⁶ Minä sanoin: "Kultaseni, me emme ole siitä maailmasta. He elävät omassa maailmassaan."

¹⁵⁷ Hän sanoi: "Emmekö me kaikki kävele saman maan päällä?"

¹⁵⁸ Minä sanoin: "Ovat maailmasta, kultaseni. Me emme ole tuota joukkoa."

¹⁵⁹ Raamattu sanoo: "Tulkaa ulos heistä, olkaa erotetut." sanoo Jumala. Näettekö, te ette ole siitä. Ja, kun tuo uusi luonne tulee teihin, ei teitä tarvitse vetää ulos, te ette halua mennä takaisin niin kuin Lootin

mykkien ja sokeiden parantuvan, ja rampojen kävelevän. Ne eivät... Ne ovat ominaisuuksia.

¹⁴² Veli, pitkän aikaa sitten, ennen kuin maailman perustuksia oli laskettu, Jumala, Iankaikkisen armonsa kautta katsoi alas, ja ennalta tietämällä Hän näki teidät ja minut. Hän tiesi, missä ajanjaksossa me tulisimme elämään, Hän tiesi, mitä me tulisimme olemaan. Sen vuoksi, ennalta valitsemisen kautta, Hän valitsi meidät ennen maailman perustamista, olemaan Hänen kanssaan tahrattomat.

¹⁴³ Nyt, jos Hän valitsi meidät ennen maailman perustamista olemaan Hänen kanssaan tahrattomat, ja sitten me olemme syntyneet kokonaan tarhattuina, eikä mikään voi puhdistaa meitä, niin kuinka me voisimme olla ilman tahraa? "Hän lähetti ainosyntyisen Pojan, niin, ettei kukaan, joka Häneen uskoo, kuolisi, vaan hänellä olisi Iankaikkinen Elämä; ei koskaan kuole, vaan hänellä on Iankaikkinen Elämä." Sitten, kun me tulemme Häneen... Uskolla, armon kautta me olemme pelastetut, Pyhän Hengen kutsuessa meidät.

¹⁴⁴ Ennen kuin te olitte tämän maan päällä, teidän ruumiinne olivat täällä. Se on tehty kalsiumista, kaliumkarbonaattista, kosteudesta, kosmisesta valosta, vuoriöljystä ja niin edespäin, kuudestatoista alkuaineesta. Ja Pyhä Henki alkoi hautoa maan yllä. Ja kun Se teki sen, tuli ensin esiin pieni Pääsisäislilja. Sitten Hän hautoi esiin ruohoa, linnut, ja jonkun ajan kuluttua tuli esiin mies.

¹⁴⁵ Nyt, Hän ei koskaan tehnyt naista maan tomusta. Hän oli jo miehessä alusta, ja mies ja nainen ovat yksi. Niinpä Hän otti Adamin kyljestä kylkikuon ja teki siitä naisen, avun hänelle, ja sitten synti tuli sisälle.

¹⁴⁶ Sitten synnin tultua sisälle... Jumala on voittamaton, ei väliä sillä, mitä tapahtuu. Hän ei koskaan tule olemaan voitettu. Sitten naiset alkoivat tuoda ihmisiä maan päälle. Ja Jumala, Iankaikkisen armon kautta, näki kuka tulisi olemaan pelastunut, ja Hän kutsui teidät: "Kukaan ei voi tulla Minulle, ellei Minun Isäni häntä ensin kutsu. Ei se ole hän, joka tahtoo, tai hän, joka juoksee, vaan Jumala, joka osoittaa laupeutta."

¹⁴⁷ Te sanotte: "Mutta, minä etsin Jumalaa! Minä etsin Jumalaa! Ei, sitä te ette koskaan tehneet! Jumala etsi teitä. Sillä tavalla se oli alussa.

¹⁴⁸ Ei se ollut Adam, joka sanoi: "Oi Isä, Isä, minä olen tehnyt syntiä. Missä Sinä olet?"

Jos Hän on ääretön, tiesi Hän jokaisen kirpun, jokaisen kärpäsen, jokaisen hyttysen, joka koskaan tulisi olemaan maan päällä. Hän tiesi sen! Hän on ääretön! Iankaikkinen, kuulematon, siunattu Jumala, kaikkivaltias, kaikkialla läsnä oleva, kaikkietävä. Ei ole mitään, mitä Hän ei tietäisi, ja siitä syystä Hän voi kertoa, mikä loppu tulee olemaan. Hän tiesi lopun jo alusta.

⁶³ Mitä on profetia, se on vain Hänen tietämisensä. Hän on pääasianajaja. Hän on tuomari. Ja Hän vain puhuu lakimiehelle jotakin viisaudestaan. Ja sitä profetia on, että Hän voi ennalta kertoa sen, koska Hän tietää, mitä tulee olemaan. No niin, siinä on Jumala, jota me palvelemme. Ei jotakin historian jumalaa, ei mitään sen kaltaista kuin buddhalaiset ja muhamettilaiset ja niin edelleen, vaan Jumalaa, joka on kaikkialla läsnä oleva, juuri nyt, täällä tänä aamuna tässä Tabernaakkelissa, juuri nyt; suuri Jehova, MINÄ OLEN, joka muodosti itsensä nöyryydessä, ottaakseen synnillisen lihan muodon. Täällä Hän on. Hän, joka lunasti teidät. Ei voi olla ketään toista, missään, joka koskaan voisi tehdä sitä.

⁶⁴ Jumalalla ei ollut mitään kolmea henkilöä siellä ylhäällä, joista Hän sitten lähetti yhden, Poikansa. Se oli Jumala itse, joka tuli Pojan muodossa, Pojalla on alku, ja Pojalla oli alku. Jotkut teistä kalliista katolisista, minulla on teidän kirjanne *Meidän uskomme tosiasiat*, ja siellä sanotaan: "Jumalan Iankaikkinen poikuus." Kuinka te voisitte ilmaista tuon sanan? Miten te saisitte siihen mitään järkeä? Kuinka se voi olla Iankaikkinen? Se ei ole Raamattu, se on teidän kirjanne. Iankaikkinen poikuus, he eivät... Tuo sana ei ole oikein, sillä jokaisella pojalla on alku, ja Iankaikkisella ei ole mitään alkua. Niinpä se ei ole Iankaikkinen poikuus, Kristus tuli lihaksi ja asui keskuudessamme, Hänellä oli alku. Se ei ollut mikään Iankaikkinen poikuus, se on Iankaikkinen Jumaluus, ei poikuus. Nyt Hän tuli lunastamaan meidät, ja Hän lunasti meidät.

⁶⁵ Nyt se, mitä Paavali yrittää sanoa siellä, olen varma, että te menneiden oppituntien aikana olette ymmärtäneet sen. Me kertaamme sen uudestaan joskus toiste, jos Herra suo, jae jakeelta.

Sen vuoksi jättäen Kristuksen opin alkeet, menkäämme täydellisyyteen...

⁶⁶ Tuo saa heidän kompastumaan. Eikö saakin? Tehkäämme mitä?

...menkäämme täydellisyyteen; laskematta uudestaan perustusta...

⁶⁷ Tarkatkaa tätä. Ottakaamme tämä sana “täydellisyys”. Tiedättekö, että on vain yksi tapa teidän seistä Jumalan Läsnaolossa? Se on olla täydellinen! Jumala ei voi sietää epäpyhiä asioita.

⁶⁸ Ja te lakiin perustuvat: kuinka te koskaan voisitte olla täydelliset itsessänne, kun teillä ei ole yhtään mitään, millä tehdä itsenne täydelliseksi? Te olette syntyneet synnissä. Itse teidän siittämisenne oli synnissä. Jo se halu teidän olemiseenne täällä oli synty: “Te olette syntyneet synnissä, muodostuneet vääryydessä ja tulleet maailmaan puhuen valheita.” Minkä varassa te nyt aiotte seistä?

⁶⁹ Olitko sinä, syntinen, joka sanoi: “Minä lakkaan polttamasta ja tulen menemään Taivaaseen”? Olitko sinä, penseä, sammaloitunut, hän kutsuttu kristitty, joka kulkee täällä ympäri naama pitkänä ja sanoo: “Mutta, minä kuulun kirkkoon.” Sinä olet syntinen! Kyllä vaan. Ellette ole syntyneet Jumalan Hengestä, te olette kadotettu. Se on totta.

⁷⁰ Kuinka te aiotte mennä Taivaaseen? Te sanotte: “Minä en ole koskaan elämässäni valehdellut. Olin tuollainen pikku kulta. Vain Enkeli alusta alkaen.” Se on valhe.

En väliä sillä, kuinka hyvä olet, sinä olet syntinen. Eikä sinulla ole mitään; ei ole mitään pappia, mitään piispaa, ei kardinaalia, ei paavia, eikä mitään muuta, joka voisi pelastaa sinua, koska hän on aivan samassa veneessä kuin sinäkin. Me tulemme siihen muutaman minuutin kuluttua. Aivan samassa tilassa... Rooman paavi oli syntynyt synnissä, muodostunut vääryydessä ja tuli maailmaan puhuen valheita, syntyneenä miehen ja naisen sukupuolisen halun kautta. Mistä te siitä aiotte saada vanhurskauden?

⁷¹ “Mutta, hänen isänsä ja äitinsä syntyivät samalla tavalla, ja hänen isoäitinsä ja isoisänsä syntyivät samalla tavalla, ja niin edelleen taaksepäin.” Se on alusta alkaen synty!

⁷² Niinpä kuka voi sanoa, että tämä on pyhä, tai tuo on pyhä? On vain yksi Pyhä asia, se on Jeesus Kristus, elävän Jumalan Poika, joka on tehty täydelliseksi. Ja. meiltä vaaditaan, että me olemme täydelliset. Kuinka me nyt tulemme olemaan sitä? Itse yrittämälläkö? Minä en yrittäisi päästä Taivaaseen sen ansiosta, että “synnyin viisi minuuttia sitten ja nyt minä lähden pois maailmasta.” Minä olisin kadotettu! Jos minulla koskaan elämässäni ei ole ollut pahaa ajatusta, jos koskaan elämässäni en ole sanonut yhtään pahaa sanaa, jos en koskaan ole katsonut mitään pahaa, tai ajatellut mitään pahaa, tai mitään sellaista,

¹³⁴ Hyvä on, mitä tapahtuu? Te olette siirtyneet kuolemasta Elämään.

¹³⁵ “Mutta, tulenko minä vapisemaan? Hyppäämään? Tai tekeekö se...?” Teidän ei tarvitse tehdä yhtään mitään. Te olette jo tehneet sen. Jumala toi teidät kuolemasta Elämään, ja te olette elossa. Sitten teidän elämänne hedelmät osoittavat sen.

¹³⁶ Monet teistä metodisteista ja nasarealaisista huusitte juuri niin lujaa kuin osasitte huutaa, ja varastitte maissia toisen pellolta. Kyllä, ja teitte mitä vain saatoitte tehdä.

¹³⁷ Monet teistä helluntailaisista puhuitte kielille niin kuin olisi kaatanut herneitä lehmännahalle, varmasti, ja lähditte suoraan ulos ja juoksitte ympäri toisen miehen vaimon kanssa, tehden kaiken kaltaisia asioita.

¹³⁸ Älkää yrittäkö saada mitään aistimuksia tai mitään ottamaan Pyhän Hengen paikkaa. Kun uusi syntymä on tullut, te olette muuttuneet. Teidän ei tarvitse tehdä mitään todistaaksenne sen, teidän elämänne todistaa sen. Te vaellatte rakkaudessa, rauhassa, pitkämielisyydessä, lempeydessä, nöyryydessä, kärsivällisyydessä, koska sitä te olette. Ja koko maailma näkee Jeesuksen Kristuksen heijastuksen teissä.

¹³⁹ Nyt, kielilläpuhuminen, huutaminen, huutaminen, ne ovat vain ominaisuuksia, jotka seuraavat tämän kaltaista elämää. Ja te voitte ottaa ja jäljitellä näitä ominaisuuksia, eikä teillä koskaan ole tuota Elämää. Me näemme sen. Kuinka moni tietää, että se on totta? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Varmasti, tietenkin te näette sitä. Te näette sitä kaikkialla ympärillänne.

¹⁴⁰ Niinpä ei ole mitään, minkä te voisitte sanoa olevan todisteen Pyhästä Hengestä, ellei se ole teidän elämänne, jota te elätte. Jos te nyt haluatte puhua kielillä, niin se kyllä täydellisesti sopii, jos te elätte elämän, joka vahvistaa sen. Oikein. Ja jos te haluatte huutaa, niin hienoa, se on hyvä. Minä myös huudan, tulen joskus niin onnelliseksi, että voin tuskin pysyä kengissäni, haluaisin hypätä ulos niistä. Ja se on hienoa. Minä uskon sen.

¹⁴¹ Ja minä olen nähnyt näkyjä, nähnyt sairaiden parantuvan ja kuolleita herätettävän. Kun he ovat maanneet siellä, ja lääkärit ovat kävelleet pois sanoen: “He ovat lopussa, poissa”, maanneet siellä pari tuntia; ja olen nähnyt Pyhän Hengen tulevan alas ja näyttävän näyn, menevän sinne ja nostavan tuon henkilön ylös. Olen nähnyt kuurojen,

...hän on täydellistytännyt ainiaaksi ne, jotka ovat pyhitetyt,

Käsitätekö te sitä? “Jatkakaamme täydellisyyteen!”

¹²⁸ Nyt te pyhitys ihmiset sanotte: “Oi, kyllä, me uskomme pyhitykseen. Halleluja, me uskomme pyhittämiseen.” Mutta te otatte omanne. Te vain lakkaatte tästä ja lakkaatte tuosta, koska tiedätte, ettei teidän pitäisi tehdä sitä. Ellei Kristus ole avannut ovea ja tehnyt sitä eläväksi teidän sydämellenne, ja te olette tulleet sille paikalle, että synty ja halu syntiin on kuollut. Se on kaikki mennyt. Silloin Hän ottaa pois teidän oman omavanhurskautenne, voidakseen vakiinnuttaa itsensä teissä. Ja se on Kristus, Jumalan Poika teissä, Kirkkauden toivo.

...jatkakaamme täydellisyyteen.

¹²⁹ Kuinka me voimme olla täydelliset? Kristuksen kuoleman kautta; ei kirkkoon liittymisen kautta, hyvien tekojen kautta joita me teemme, se on kaikki oikein, ei koska me olemme kastetut tällä tavalla tai tuolla tavalla, ei koska me olemme parantuneet kätten päälle panemisella, eikä minkään näiden muiden asioiden tähden, kuten “me uskomme kuolemaan, hautamiseen ja ylösnousemukseen.”

¹³⁰ Paavali sanoi: “Minä voin puhua kielillä kuin ihmiset ja Enkelit”, se on sekä tunnetuilla, että tuntemattomilla kielillä, jotka täytyy tulkita, “enkä minä ole mitään. Vaikka minulla olisi tiedon lahja ja ymmärtäisin kaiken Jumalan viisauden”, selittää Raamattu kannesta, sitoa se yhteen, “en minä ole mitään.” Silloin ei ole paljoakaan hyötyä mennä kouluun, eihän, oppimaan Raamattua. “Vaikka minulla olisi usko niin, että voisin siirtää vuoria...” Silloin eivät parantamiskampanjat merkitse paljoakaan, vai mitä? “Minä en ole mitään, vaikka antaisin ruumiini uhrina poltettavaksi.”

¹³¹ “Oh”, he sanovat, “tuo mies on uskonnollinen.”

¹³² “Mutta hän ei ole mitään”, sanoo Paavali, “eikä koskaan tule miksikään.”

¹³³ “Sillä missä on kieliä, ne lakkaavat; missä on profetioita, ne loppuvat. Mutta, kun se, mikä on täydellinen, on tullut, niin se, mikä on osittaista, tullaan poistamaan.” Näettekö, tuo täydellinen. Mikä on täydellinen? Rakkaus! Mikä on rakkaus? Jumala! Pankaamme syrjään kaikki nämä pienet kuolleet teot ja säädökset, ja jatkakaamme täydellisyyteen. Näettekö sitä? Me olemme täydellistetyt Kristuksen kautta. Kuinka me tulemme Siihen? Pyhän Hengen kasteen kautta!

olen yhtä eltaantunut ja musta kuin helvetin nokiset seinät. Minä olen syntinen.

⁷³ Voisin tulla läpi elämän ja pysyä lukittuna jossakin huoneessa, niin kuin jotkut näistä karmeliitta-sisarista, en koskaan näkisi maailmaa, vaan pysyisin siellä ja rukoilisin koko elämäni ajan, tekisin hyvää, olisin syntynyt multimiljonäärinä ja antaisin köyhille kaiken, mitä minulla on, niin minä yhä olisin syntinen ja tulisin menemään helvettiin. Kyllä.

⁷⁴ Voin liittyä luterilaiseen kirkkoon, baptisteihin, helluntailaisiin, presbyteereihin, ollessani aivan lapsena pyhäkoulussa, ja elää uskollisena tuolle seurakunnalle, niin että, jos elämäni katsottaisiin, ei kukaan voisi osoittaa sormellaan minua, vaan he sanoisivat: “Hänellä ei koskaan ollut edes pahaa ajatusta”, menisin minä helvettiin aivan yhtä varmasti kuin seison täällä.

⁷⁵ Minä olen syntinen. Se on oikein. Minulla ei ole mitään, en voisi löytää minkäänlaista tapaa maksaa hintaa. Jumala vaati kuolemaa, ja jos minä antaisin oman elämäni, niin kuinka minä silloin voisin tehdä parannusta, koska teidän täytyy maksaa veikanne ensin. Ja Jumala oli ainoa, joka voi antaa Elämänsä ja ottaa Sen jälleen. Niinpä Hän voi tulla synniksi ja antaa Elämänsä ja ottaa Sen jälleen ja kutsua sitä “vanhurskaudeksi”, ja silloin velka on maksettu. Siinä se on teille.

⁷⁶ Menkäämme nyt Matteuksen 8. lukuun, uskon, että se on 7. tai 8. luku. Katsokaamme mitä Jeesus sanoo täällä. Hyvä on, se on Matteus 5, ja Jeesus on saarnaamassa siunauksellisuuksista, 47. jae:

Ja, jos te osoitatte ystävällisyyttä vain veljillenne, mitä te silloin teette enemmän kuin muut? Eivätkö publikaanitkin tee niin? (Tarkatkaa!)

Olkaa te sen vuoksi täydelliset... (Mitä?)

Olkaa te sen vuoksi täydelliset, niin kuin teidän Isänne, joka on taivaassa, on täydellinen.

Se oli Jeesuksen käsky. “Olkaa te...”

⁷⁷ He sanovat: “Kukaan ei voi olla täydellinen. Raamattu sanoo: ‘Ei ole yhtään täydellistä’, siinä on sinun ristiriitaisuutesi.” Onko se? Hyvä on.

⁷⁸ Te ette voi olla täydellinen itsessänne. Jos te luotatte siihen, mitä olette tehneet, te olette kadotettu. Niinpä olkaa te täydelliset, aivan yhtä täydelliset kuin Jumala on täydellinen. Nyt:

Olkaa te sen vuoksi täydelliset, niin kuin teidän Isänne, joka on taivaassa, on täydellinen.

⁷⁹ “Sen vuoksi...” Nyt Hebrealaiskirjeen 5. luku, Hebrealaiskirjeen 6. luku:

Sen vuoksi jättäen Kristuksen opin alkeet, jatkakaamme täydellisyyteen...

⁸⁰ Nyt te Branham Tabernaakkeli: oi, minä tiedän, sanotaan: “Meillä on parantumisia.” Se on ihmeellistä. “Meillä on näkyjä.” Oi, se on hienoa. Ja teillä on hengellisiä unia, ja joskus ne eivät ole hengellisiä unia. Ja joskus te... Me yritämme auttaa köyhiä. Me teemme mitä voimme. Oi, se kyllä on hienoa, mutta se ei ole sitä, mistä minä nyt puhun. Me olemme menossa toiseen vaiheeseen.

...jättäen Kristuksen opin...

⁸¹ “Oi, kyllä meillä on Kristuksen oppi, me uskomme, että Hän oli Jumalan Poika, neitseestä syntynyt. Me uskomme sen, kaikkien näiden muiden asioiden kanssa.” Se on hienoa.

⁸² Mutta: “Jättäen sen, menkäämme täydellisyyteen.” Oi, toivoisin, että minulla nyt olisi arkkienkelin ääni, voidakseni sanoa tämän niin, että voisitte nähdä sen. Nyt hän sanoo: “...jättäen koko Kristuksen opin”, kaikki teologit ja kaiken tuntemamme teologian, kaiken koskien Kristuksen Jumaluutta, kuinka Hän oli Jumala lihaksi tehtynä, kaikki nämä muut asiat.

⁸³ Paavali alkaa selittää sitä kaikkea tässä hetken kuluttua. Lukekaamme siitä hieman ennen kuin menemme siihen:

...laskematta uudestaan perustusta parannuksesta kuolleista töistä...

Me uskomme nyt sen.

...ja uskosta Jumalaa kohtaan,

Me uskomme sen.

...opin kasteista,

Kuinka teidän pitää olla kastettu, me uskomme sen.

... ja kätten päälle laskemisesta...

Me uskomme kätten päälle laskemiseen, emmekö uskokin? Näettekö, me uskomme kaiken sen. Varmasti.

¹²⁴ 9. jae:

Sitten sanoi hän: Katso, minä tulen tekemään sinun tahtosi, oi, Jumala. Hän ottaa pois ensimmäisen, (lain), voidakseen perustaa toisen.

¹²⁵ Toivoisin, että meillä olisi aikaa viipyä siinä. Niin kauan kuin te olette presbyteeri, tai helluntailainen, tai baptisti, tai metodisti, ei Hän voi koskaan tehdä mitään teidän kanssanne. Hänen täytyy ottaa se kaikki pois ensin. Näettekö, voidakseen perustaa toisen. Niin kauan kuin te sanotte: “Mutta, minä olen metodisti.” Minulla ei ole mitään metodisteja vastaan, tai baptisteja tai helluntailaisia vastaan. Mutta veli, se ei sitä sano. Sinun täytyy mennä täydellisyyteen, se on Kristukseen.

¹²⁶ Tarkatkaa nyt tätä hetken:

Jolla tahdolla me olemme pyhitetyt Jeesusuksen Kristuksen ruumiin uhraamisen kautta kerralla kokonaan.

¹²⁷ Huh. Lukekaamme hieman pidemmälle. Ja pitääkää mielessänne tuo “kerralla kokonaan” ja antakaa sen imeytyä sisälle, sillä aikaa, kun luemme:

Ja jokainen pappi seisoi päivittäin palvellen ja uhraten useita kertoja samoja uhreja, jotka eivät koskaan voi ottaa pois syntejä:

Mutta tämä mies...

Oletteko valmiit? Ovatko liivinne nyt avatut, niin, ettei se pysähdy, vaan menee suoraan sydämeen?

Mutta tämä mies...

Mikä mies? ei Rooman paavi, eikä metodistikirkon tai minkään muunkaan kirkon piispa.

Mutta tämä mies, (Kristus), sen jälkeen, kun hän oli uhrannut yhden uhrin syntien puolesta ainiaaksi, istuutui Jumalan oikealle kädelle;

Tästä lähtien odottaen kunnes hänen vihollisensa on tehty hänen jalkajakkarakseen.

Tarkatkaa! tässä se tulee:

Sillä yhdellä uhrilla hän on t-ä-y-d-e-l-l-i-s-t-y-t-ä-n-y-t... hän on täydellistytty...

Seuraavaan herätykseenkö asti? Mitä siinä sanottiin?

juoruilua, panettelua, kiistelyä seurakunnistanne. Käsitätekö sitä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

"Yhden Hengen kautta me olemme kastetut sisälle tuohon Ruumiiseen." "Ja kun Minä näen veren, tulen Minä kulkemaan teidän ohitsenne."

¹¹⁹ Kuunnelkaa. Lukekaamme hieman pidemmälle tästä.

...jotka eivät voi koskaan tehdä tulijoita täydelliseksi. Sillä...

2. jae, 10. luku.

... Sillä eikö niitä silloin olisi lakattu uhraamasta?

¹²⁰ Jos se voisi tehdä henkilön täydelliseksi, ja Jumala vaatii täydellisyyttä... Jos lakien pitäminen ja kaikkien käskyjen täyttäminen tekisi teidät täydelliseksi, silloin ei tarvita mitään muuta, teidät jo olisi tehty täydelliseksi. Koska, kun te olette täydellinen, te olette Iankaikkinen; koska Jumala on ainoa Iankaikkinen ja Jumala on ainoa Täydellinen. Ja ainoa tapa, miten te voitte olla Iankaikkinen, on tulemalla osaksi Jumalasta.

...koska palvojilla kerran puhdistettuina ei olisi pitänyt olla enää syntien tuntoa...

Jos kirjoitatte tuon sanan oikean käännöksen, se on "halua".

... palvojalla kerran puhdistettuna...

...ei ole enää halua syntiin.

¹²¹ Jos palvoja oli kerran puhdistettu... Sitten te sanotte: "Oi, halleluja, minä pelastuin eilen illalla, mutta minä... Hyvä on, siunattu Jumala, hän sai minut luopumaan, mutta, halleluja, jonakin päivänä tulen jälleen pelastetuksi." Sinä kurja. Sillä tavalla se ei ole. "Palvojalla kerran puhdistettuna ei ole enää synnin tuntoa."

¹²² Raamattu sanoi... Kuunnelkaahan, kun luemme eteenpäin hetken:

Mutta noissa uhreissa on annettu jälleen muistutus synneistä, joka vuosi.

¹²³ Meidän täytyy nyt hypätä 8:een jakeeseen, johon haluan päästä, säästääksemme aikaa:

Kun hän yllä sanoi: Uhria ja antia ja polttouhreja ja uhraamista synnin puolesta sinä et tahtonut, etkä ollut mieltynyt niihin; jotka on uhrattu lain mukaan;

...ja kuolleiden ylösnousemuksesta...

Me uskomme sen.

⁸⁴ Tarkatkaa nyt, te näette täällä, tuomiosta on käytetty sanaa "Iankaikkinen". Se on ikuisiksi ajoiksi. Kun Jumala on puhunut tuomion, on se iäti. Silloin ei enää voi olla mitään sovitusta, sen jälkeen, kun tuomio on langetettu. Nyt te voitte ymmärtää sen, miksi Jumalan täytyi, niin kuin me sitä kutsumme, nauttia omaa lääkettään. Kun Hän tuomitsi miehen synnistä, Hänellä oli vain yksi tie sovittaa se, ja se oli ottamalla itse tuon miehen paikan. Se on ainoa tapa, miten ihminen voi olla sovitettu, tai mikä voi sovittaa meidät, se oli ottamalla meidän paikkamme ja tulemalla syntiseksi. Jumala, Jehova, tuli syntiseksi, ja Hän antoi Elämänsä.

⁸⁵ Ja te voitte antaa elämänne, syntisenä, kuollaksenne asian puolesta. Paavali sanoi: "Vaikka minä antaisin ruumiini uhrina poltettavaksi, minä en kuitenkaan ole mitään", koska siitä ei ole hyötyä. Näettekö, kun te kuolette, te olette menneet; kun te kuolette syntisenä, te olette kadotettu.

⁸⁶ Mutta Jumala tuli alas lihassa, ja tuomitsi synnin lihassa, ollen tehtynä syntiseksi lihaksi, koska Hän oli Iankaikkinen Jumala, ja Hän nosti oman ruumiinsa ylös. Niinpä Hän on vanhurskauttaja. Nyt: "Jättäkäämme kaikki nämä asiat, jatkakaamme täydellisyyteen", sanoi Paavali.

⁸⁷ Tarkatkaa nyt:

..ja iankaikkisesta tuomiosta.

Ja tämän me tulemme tekemään, jos Jumala sallii. (3. jae.)

⁸⁸ Nyt: "Menkäämme eteenpäin täydellisyyteen." Jeesus sanoi: "Olkaa te sen vuoksi täydelliset, niin kuin teidän Isänne Taivaassa on täydellinen." Ja me olemme joka ainoa, tuomittuja. Ei ole väliä sillä, mitä me koskaan teemme, me olemme tuomitut. Me synnyimme tuomittuina. Teidän isänne ja äitinne syntyivät tuomittuina. Kaikki teidän esi-isänne olivat syntyneet synnissä ja muodostuneet vääryydessä. Niinpä, kuinka te koskaan voisitte tulla siihen? Kuinka te aiotte olla täydellinen? Jos ette koskaan ole tehneet mitään pahaa, ette varastaneet, ette valehdelleet, ettekä tehneet mitään elämässänne, te olette silti tuomittu. Ennen kuin te veditte ensimmäisen henkäyksenne, te olitte jo tuomittu. Se on oikein. Jumala oli jo tuominnut teidät ennen kuin veditte ensimmäistä henkäystä. Sillä te olitte tuomittu isänne ja

aitinne sukupuolisella halulla, jotka tekonsa kautta toivat teidät tänne maan päälle, ja Jumala tuomitsi sen alussa. Ja te olette alusta alkaen tuomittu. Niinpä kuinka te... Ja jokainen henkilö maan päällä oli tuomittu kanssanne. Mistä te nyt saisitte täydellisyyden?

⁸⁹ Tarkatkaa! Menkäämme hetkeksi Hebrealaiskirjeen 10. lukuun. Kuunnelkaa tarkasti. Haluan ensin lukea hieman 9. luvusta, 11. jakeen:

Mutta Kristus tultuaan tulevien hyvien asioiden ylipapiksi, suuremman ja täydellisemmän majan kautta, Hänen oman majansa, Hänen lihansa...

⁹⁰ Näettekö, tuo vanha tabernaakkeli [maja]... Huomasitteko, että tuossa vanhassa tabernaakkelissa oli esirippu, joka kätki arkin, jossa Jumala eli? Kuinka moni tietää sen? Varmasti. No niin, tuo vanha ihmistekoinen tabernaakkeli täällä, sen verhot, jotka olivat värjäytyistä vuohennahoista ja niin edelleen, ne oli valmistettu tabernaakkeliin kätkemään Jumalan Läsnäolon. Kuinka moni tietää, että vain yksi mies voi mennä sinne sisälle kerran vuodessa? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Tietenkin, ja se oli Aaron, joka meni sisälle kerran vuodessa, ja hänen täytyi olla voideltu. Ja, oi, nuo vaatimukset! Ja hänellä täytyi olla tuli kädesssä; ja jos hän meni ilman sitä, hän kuoli niin pian kuin hän siirsi tuota esirippua syrjään. Hän olisi tipahtanut kuolleen maahan. Hänen täytyi mennä sinne, sytyttää nämä lamput ja pirskotella armoistuin kuolleen sijaisuhrin verellä, joka Kristuksen täytyi tulla täyttämään.

⁹¹ No niin, mutta sitten Jumala tuli toisen tyyppisessä tabernaakkelissa. Ja tuo tabernaakkeli oli kuka? Jeesus. Ja Jumala oli Jeesuksen sisäpuolella, ja Hän oli kätöksessä, mutta Hän oli sovittamassa maailmaa itsensä kanssa ilmauksillaan. Kristus paljasti Jumalan, Hän sanoi: "Se en ole Minä, joka tekee teot, se on Isäni, joka asuu Minussa. Minä en tee mitään itsestäni, vaan vain sen, mitä näen Isän tekevän. Isä Minussa näyttää Minulle nämä näyt, ja sitten Minä menen ja teen aivan niin kuin Isä on käskennyt Minun tehdä." Käsitätekö sitä? Jumala oli inhimillisen ruumiin sisäpuolella, ei värjättyjen vuohennahkojen takana, vaan eläen, liikkuen. Jumalalla oli kädet, Jumalalla oli jalat, Jumalalla oli kieli, Jumalalla oli silmät, ja se oli Kristus! Siellä Hän oli.

⁹² Nyt, Hän meni pois, ja Henki tuli, että Hänen kuolemansa kautta, Hän voisi täydellistää Seurakunnan ja tuoda Seurakunnan alamaiseksi itselleen. Ja sitten, tuo sama Henki, joka oli Kristuksessa, on Seurakunnassa, tehden samoja tekoja, joita Kristus teki: "Pieni hetki,

aivan yhtä varmasti kuin te elätte. Se on kuoleva. Nyt pankkaamme syrjään kaikki nuo asiat ja menkäämme täydellisyyteen.

¹¹⁵ Kuinka me pääsemme täydellisyyteen? Sen me haluamme tietää.

...Kristus on täydellistetty...

"Jumala laski Hänen ylleen kaikkien meidän vääryytemme. Hän oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän vääryksiemme tähden, meidän rauhamme rangaistus oli Hänen yllään, ja Hänen haavojensa kanssa meidät parannettiin." Se on tuo Ruumis, johon me haluamme päästä. Se on tuo Ruumis. Miksi? Jos te olette tuossa Ruumiissa, ette te koskaan tule näkemään tuomiota, ettekä te koskaan tule maistamaan kuolemaa. Te olette vapaa kaikesta kuolemasta, tuomiosta, synnistä ja kaikesta muusta, kun te olette tuossa Ruumiissa.

¹¹⁶ "Kuinka Siihen päästään, saarnaaja? Liittymälläkö tähän tabernaakkeliin?" Silloin te yhä olette kadotettu. Te ette kuitenkaan voisi liittyä tähän, koska meillä ei ole mitään jäsenkirjaa. "Kuinka me pääsemme Siihen? Liittymälläkö johonkin seurakuntaan?" Ei koskaan! "Kuinka te pääsette Siihen?" Te synnytte Siihen.

¹¹⁷ 1. Korinttolaiskirje 12:

Sillä yhden Hengen kautta me olemme kaikki kastetut yhteen ruumiiseen...

¹¹⁸ Pyhän Hengen kasteella, me olemme kastetut tuohon Ruumiiseen ja olemme vapaat synnistä. Jumala ei enää näe teitä, Hän näkee vain Kristuksen. Ja kun te olette tuossa Ruumiissa, ei Jumala voi tuomita tuota Ruumista. Hän on jo tuominut Sen. Hän otti meidän tuomiomme ja kutsui meidät sisälle. Ja uskosta, armon kautta me vaellamme ja vastaanotamme armahduksemme. Ja Pyhä Henki tuo meidät tähän yhteyteen Hänen kanssaan. Emmekä me enää vaella tämän maailman asioiden mukaan, vaan me vaellamme Hengessä. Eläväksi tehtyinä, Sana tuli meille. Hän kuoli minun sijastani. Minä olen tehty eläväksi. Täällä olen minä eläväksi tehty, joka kerran olin kuollut synnissä ja rikkomuksissa. Koko minun haluani on palvella Häntä. Kaikki minun rakkauteni on Hänelle. Kaikki vaellukseni haluan olevan Hänen Nimesssä. Tai minne tahansa menenkin, mitä teenkin, minä kirkastan Häntä. Jos olen metsästävässä, kalastamassa, pelaamassa palloa, mitä tahansa olenkin tekemässä, minun täytyy olla "Kristus minussa", eläen sellaista elämää, että se saa ihmiset kaipaamaan olla sillä tavalla; ei

eivät kiinnitä mitään huomiota siihen, mitä maailmalla on sanottavana.

¹¹⁰ Jopa, jos te olette sairas ja lääkäri sanoo, että “te tulette kuolemaan”, te ette kiinnitä siihen mitään huomiota, se ei vaivaa teitä hitustakaan.

¹¹¹ Jos he sanovat: “Teidän täytyy tulla katoliseksi ennen kuin olette pelastunut, tai presbyteeriksi, tai teidän täytyy tehdä näin”, te ette kiinnitä siihen mitään huomiota. Sen vuoksi, koska ei ole mitään tuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa, jotka eivät vaella lihan mukaan, niiden asioiden mukaan, joita he näkevät. Kaikki asiat, joita te näette silmillänne, ovat maallisia.

¹¹² Mutta se on ne asiat, joita te näette hengessänne, Sanan kautta, Sana on Jumalan peili, joka heijastaa, mitä Hän on, ja mitä te olette. Halleluja! Oi! Se kertoo teille... Tämä on ainoa kirja maailmassa, joka kertoo teille, mistä te tulette, kuka te olette, ja minne menette. Näyttäkää minulle mikä sivu kirjallisuudesta mistä tahansa... Kaikki tiede ja kaikki muu, jokainen hyvä kirja, mitä on kirjoitettu, mikään niistä ei voi kertoa teille sitä. Tämä on Jumalan peili, joka näyttää, mitä Hän on, ja mitä te olette. Ja sitten siellä välillä on verilinja, joka osoittaa, mitä te voitte olla, jos haluatte tehdä ratkaisun. Siinä se on teille: “Yhden Hengen kautta.”

¹¹³ Nyt, 1. Kor.12. Kuinka me pääsemme sisälle tuohon Ruumiiseen? “Kädenpuristuksellako?” Ei koskaan! “Liittymälläkö seurakuntaan?” Ei koskaan! “Tulemallako kastetuksi taaksepäin tai eteenpäin? Isän, Pojan, Pyhän Hengen niimessäkö? Jeesuksen Kristuksen Nimessäkö? Saaronin Ruusun, Laakson Liljan, Aamu Tähtien nimessäkö? Miten vain haluatteko?” Sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa, se on vain hyvän omantunnon pyytämistä Jumalaa kohtaan. Ja kuitenkin me riitelemme siitä ja väittelemme ja jakaudumme ja teemme eroja. Niin on, mutta kaikki nuo ovat kuolleita töitä! Me menemme täydellisyyteen.

¹¹⁴ Ne ovat asioita, joita minä olen tehnyt. Joku sananpalvelija kastoi teidät. Josko hän kastoi teidät kasvot eteenpäin tai takaperin, kolme kertaa tai neljä kertaa tai yhden kerran, tai kuinka hän teki sen, sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Te olette kuitenkin kastettu vain tuon seurakunnan yhteyteen, todistukseksi tuolle seurakunnalle, että “te uskotte Kristuksen kuolemaan, hautaamiseen ja ylösnousemiseen.” Kätten päälle laskeminen sairaan parantumiseksi, se on hienoa. Mutta se on kaikki luonnollista, ja tuo ruumis tulee kerran kuitenkin kuolemaan,

eikä maailma enää tule Minua näkemään, kuitenkin te olette näkevä Minut, sillä Minä tulen olemaan teidän kanssanne ja teissä maailman loppuun asti.”

⁹³ Kuunnelkaa nyt tätä:

Mutta Kristus tultuaan tulevien hyvien asioiden ylipapiksi, suuremman ja täydellisemmän majan [tabernaakkelin] kautta, joka ei ole käsin tehty, se on niin sanoaksemme, ei tästä rakennuksesta;

Hän ei ollut käsintehty. Kuinka Hän syntyi? Neitseellisen syntymän kautta.

Eikä vuohien ja vasikoiden veren kautta, vaan oman verensä kautta...

⁹⁴ Te tiedätte, että veri tulee miespuolisesta. Ja sitten joku sanoi: “Jeesus oli juutalainen.” Hän ei ollut mikään juutalainen. “Me olemme pelastettuja juutalaisella verellä.” Ei, emme ole. Jos meidät on pelastettu juutalaisella verellä, me olemme yhä kadotettuja. Jeesus ei ollut juutalainen eikä pakana. Hän oli Jumala: Jumala Isä, Henki, tuo näkymätön: “Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähnyt, mutta ainoa Isästä siinnyt on ilmoittanut Hänet.” Hän julkitoi Jumalan, mitä Jumala oli.

⁹⁵ Nyt Hänen Seurakuntansa oletetaan julki tuovan Jumalan, osoittavan sen, mitä Jumala on. Näettekö? Mitä me teemme? Organisoimme itsemme, ja “minulla ei ole mitään tekemistä heidän kanssaan, he ovat metodisteja, he ovat presbyteerejä. Minä en halua olla missään tekemisissä heidän kanssaan, minä olen baptisti, minä olen helluntailainen. Sen kaltaisten vaikuttimien kanssa te olette kadotettu. Oikein!

⁹⁶ Kuka voi kerskata? Kuka voi sanoa mitään? Katsokaa häväistystä, jonka presbyteerit ovat tuoneet. Katsokaa häväistystä, jonka baptistit ovat tuoneet. Katsokaa häväistystä, jonka katoliset ovat tuoneet. Katsokaa helluntailaisten, nasarealaisten, Pyhyiden pyhiinvaeltajien tuomaa häväistystä. Mutta annan teille haasteen osoittaa sormellanne Hänen kasvojaan sanoen niin. Aamen. Osoittaa sormellanne, kun Kaikkivaltias Jumala sanoi: “Tämä on Minun rakas poikani, jossa olen mielistynyt asumaan, kuulkaa Häntä.” Siinä Hän on, tuo Yksi, joka on Täydellinen.

⁹⁷ Lukekaamme nyt hieman pidemmälle:

Eikä vuohien ja vasikoiden veren kautta Hän meni sisälle kerran pyhään paikkaan, saatuaan aikaan iankaikkisen lunastuksen... (Käsitätekö te sitä?) ...iankaikkisen lunastuksen meitä varten.

⁹⁸ Ei niin, että olisimme lunastetut tänään, ja sitten seuraavalla viikolla, kun herätys alkaa, olisimme jälleen lunastetut, ja sitten tulisimme luopioksi ja sitten jälleen lunastetuksi. Te olette lunastetut kerralla, ikuisiksi ajoiksi. Se on oikein. Ei enää lunastamista, lunastamista, lunastamista. Se on Iankaikkinen lunastus! “Joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, hänellä on Iankaikkinen Elämä, eikä hän ole koskaan tuleva tuomiolle, vaan on siirtynyt, mennyt aikamuoto, siirtynyt kuolemasta Elämään.” Siksikö, että hän on vavissut? Että hänet on kastettu tietyllä tavalla? Koska hänellä on ollut verta käsissään? “Koska hän on uskonut ainosyntyiseen Jumalan Poikaani.” Siten meillä on Iankaikkinen lunastus.

⁹⁹ Kuunnelkaa nyt:

Sillä, jos härkien ja vuohien veri, ja hiehon tuhka pirskotettuna epäpuhtaana päälle, pyhitti lihan puhdistamiseen.

Kuinka paljon enemmän on Kristuksen veri, joka iankaikkisen Hengen kautta uhrasi itsensä tahrattomana Jumalalle, puhdistava teidän omantuntonne kuolleista töistä palvelemaan elävää Jumalaa?

¹⁰⁰ “Siirryttyänne kuolemasta Elämään.” Mitä te välittäisitte siitä, mitä maailma ajattelee? Mitä te välittäisitte siitä, mitä naapuri ajattelee? Meidän omatuntonne on kuollut ja me olemme uudesti synnytytetyt, ja syntyneet uudestaan Jumalan Hengestä, palvelemaan todellista ja elävää Jumalaa. Siinä se on teille.

¹⁰¹ Menkäämme nyt 10:een lukuun seuraavalla sivulla:

Sillä lailla on vain tulevien hyvien asioiden varjo, eikä itse asian olemusta, eikä se voi koskaan noilla uhreilla joita he uhrasivat vuodesta vuoteen jatkuvasti tehdä tulijoita t-ä-y-d-e-l-i-s-e-k-s-i.

T-ä-y-d-e-l-i-s-e-k-s-i-n , siinä on tuo “Täydellinen”.

...jättäen Kristuksen opin alkeet, jatkakaamme täydellisyyteen...

Olkaa te sen vuoksi täydelliset, niin kuin teidän Isänne taivaassa on täydellinen.

¹⁰² Laki oli vain tulevien hyvien asioiden varjo, kaikki säädökset ja kasteet ja kaikki muut asiat, joita heillä oli, eivät koskaan voineet tehdä palvojaa täydelliseksi. Ja kuitenkin, Jumala vaatii Täydellisyyttä.

¹⁰³ Liittymiseen nasarealaiskirkkoon ei koskaan tee teitä täydelliseksi. Jos te liitytte baptistikirkkoon, helluntailaisiin, mitä tahansa se onkin, se ei tule koskaan tekemään teitä täydelliseksi. Se, että olette hyvä, uskollinen mies, ei koskaan tule tekemään teistä täydellistä. Te ette voi ansaita yhtään asiaa. Ei ole mitään, mikä olisi teidän ansiotanne, te olette kadotettu! Te sanotte: “Mutta, minä pidin lain, minä pidin sapatin. Minä pidin kaikki Jumalan säädökset. Minä teen tämän.”

¹⁰⁴ Paavali sanoi: “Laskekaamme nyt syrjään kaikki nuo asiat.”

¹⁰⁵ “Se on kaikki oikein hyvä, kun me teemme tämän. Me tulemme kastamaan ihmisiä ja laskemaan kädet heidän päälleen heidän parantumisekseen ja niin edelleen.

¹⁰⁶ Me voisimme ottaa jae jakeelta kaikki nuo asiat. Kaste, me uskomme sen: “On yksi toivo, yksi Herra, yksi usko, yksi kaste.” Me uskomme kasteeseen. Me uskomme kuolleiden ylösnousemukseen. Ehdottomasti! Me uskomme, että Jeesus kuoli ja nousi ylös jälleen. Me uskomme sen. Kätten sairaitten päälle paneminen, sitä sanottiin: “Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he tulevat terveeksi.” Me uskomme sen. Mutta mitä se on? Paavali sanoi: “Se on kaikki kuolleita töitä!” Se on jotakin, jota te teette. Mutta menkäämme nyt täydellisyyteen. Oi!

¹⁰⁷ Me tulemme sisälle Tabernaakkeliin, emme perustukselle, Tabernaakkeliin. Tuohon Tabernaakkeliin, itseensä. Tuo on perustus: laki, vanhurskaus, kirkkoon liittyminen ja olla kastettu, ja kätten päälle laskeminen. Ne ovat kaikki seurakunnan sääntöjä, mutta nyt menkäämme täydellisyyteen. Ja on ainoastaan yksi, joka on täydellinen: se on Jeesus.

¹⁰⁸ Kuinka me tulemme Häneen? “Metodistien kauttako?” Ei! “Helluntailaistenko?” Ei! “Baptistienko?” Ei! “Jonkun seurakunnan kauttako?” Ei! “Katolistenکو?” Ei!

¹⁰⁹ Kuinka me pääsemme Siihen sisälle? Roomalaiskirje 8:1:

“Sen vuoksi ei nyt ole mitään tuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa, jotka eivät vaella tämän maailman asioiden mukaan, lihan mukaan, vaan Hengen asioiden mukaan. Jotka